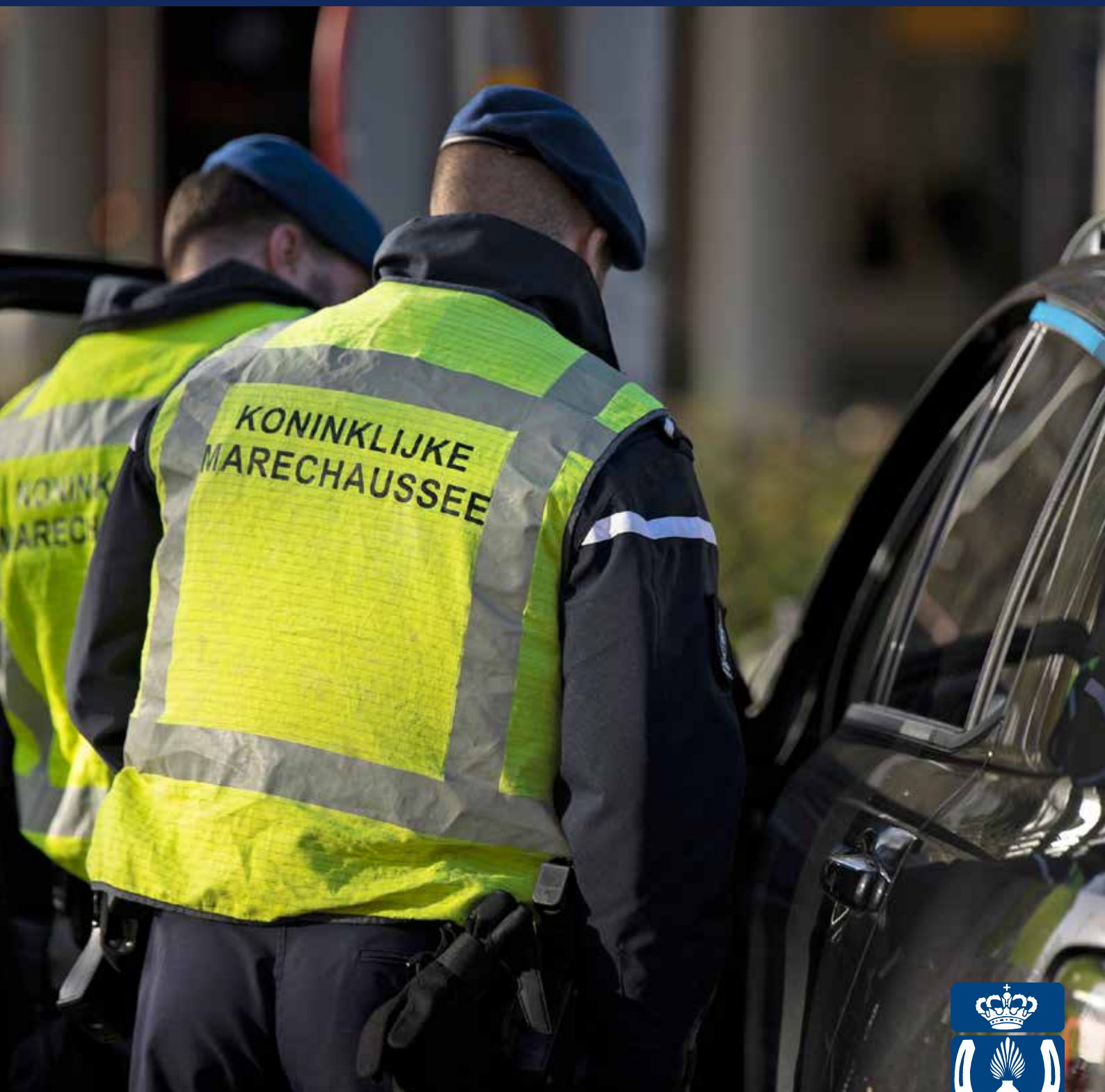

Marechaussee Contact

3

2023

Marechaussee Contact 24e jaargang | nummer 3 Juni 2023

Marechaussee Contact is een uitgave van Stichting Marechaussee Contact en verschijnt tweemaandelijks.

Aan de inhoud wordt veel zorg besteed, echter noch de stichting noch de redactie aanvaardt enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden. Door derden aangeleverde inhoud geeft niet noodzakelijk de mening van de stichting of de redactie weer. De redactie behoudt zich het recht voor door derden ingezonden kopij aan te passen, in te korten, of niet te plaatsen.

Voor het overnemen van artikelen, gedeelten daarvan en/of foto's is toestemming van de redactie vereist. Na verkregen toestemming dienen de bron, de artikelkop en de naam van de auteur te worden vermeld.

Redactie

Willem Geense
Henk Rijke
Stijn van Susante
Michiel Tattersall
Henk Westland (coördinatie & eindredactie)

Aan dit nummer werkten mee

Fred Driessen
Theo Evers
Bert van Horen
Frans Meijer
Louk Ruppert
Theo van der Walt

Contact met de redactie

Postbus 125, 7590 AC Denekamp
t.a.v. Redactie Marechaussee Contact
redactie@marechausseecontact.nl

Wijzigen van adresgegevens / opzeggen

begunstigersadministratie@
marechausseecontact.nl
(zie verder pagina SMC-informatie
bij administratie en werving)

Vormgeving

Pleun van der Linde,
Content Innovators BV, Den Haag

Druk

Wilco BV, Amersfoort

Aanleveren kopij voor een volgende uitgave

Voor het aanleveren van kopij graag eerst contact opnemen met de redactie.

3	Observaties
4	Agenda Activiteiten voor en door (oud-)marechaussees
4	Nestelpennen Minister van Defensie bezoekt KMar in Caribisch gebied Koninklijke Marechaussee herdenkt nationaal en internationaal
6	Herdenken Nationale Herdenking op de Dam – Nieuwe ervaring van een SMC'er met de erecouloir
7	Bevrijdingsdefilé Bevrijding vieren in Wageningen
8	Uitgelicht De (vuur)wapen referentiecollectie KMar, opnieuw uniek in Nederland
13	IKNG Van Loppersum tot de Oost
16	Ontmoeten 50 jaar na opkomst - Reünie beroepslichting 73-2
18	Ontmoeten Reünie beroepslichting 76-1
18	SMC In Memoriam Cees van Ingen
19	SMC Contactmiddag Badhoevedorp
20	SMC 'Als het erop aankomt' - SMC op bezoek bij LTC
22	Onderscheidingen "Het heeft Zijne Majesteit de Koning behaagd u te benoemen tot..."
22	Onderscheidingen Ereteken voor Verdienste voor jarenlange inzet
24	Vrienden van het museum Hoe maken we het Marechaussee-museum toekomstbestendig?
26	Personalía
27	SMC-informatie

Foto omslag:
Eindhoven, 24 november 2022, grote Trivium controle door marechaussee, politie en douane
Foto: Mediacentrum Defensie | Hille Hillinga

Een bijzonder bevel tijdens de exercitielessen was altijd het 'markeer de pas – mars'. Dit bevel werd gegeven omdat er zich een omstandigheid of obstakel voordeed waardoor het peloton niet normaal door kon marcheren. De uitvoering betekende dat je op de plaats, zonder naar voren, achteren of opzij te verplaatsen, een stappende beweging bleef maken. Daarbij de voeten optillend tot schachthoogte en heel belangrijk: de collega vóór en naast je in de gaten bleef houden zodat de tussenruimte niet veranderde en je in het gelid bleef. Oftewel: indien het bevel 'voorwaarts – mars' werd gegeven dit met gesloten gelederen gebeurde. Immers dat bevel en het bevel 'peloton – halt' waren de enige die konden volgen op 'markeer de pas'. Het vroeg van iedereen ook uiterste oplettendheid omdat het gevaar van uit de maat lopen of 'telgangen' bij het 'voorwaarts' op de loer lag. Van daar dat er ook gebruik werd gemaakt van waarschuwingsbevelen zodat iedereen met dezelfde voet weer startte, voortging of halthield.

De definitie in het cultureel woordenboek van 'pas op de plaats maken' is: even wachten met waar je mee bezig was om te kijken hoe ver je bent gekomen en hoe je eventueel verder kunt gaan. Het spreekwoord 'pas op de plaats maken' betekent geen voortgang maken. Geen groei of ontwikkeling doormaken.

Steeds vaker hoor ik om mij heen dat Nederland op allerlei gebieden of onderwerpen geen voortgang maakt en zelfs op slot zit. Dat deed mij denken aan de metafoor van 'markeer de pas', oftewel pas op de plaats tijdens de exercitie welke immers alleen gevolgd kan worden door 'voorwaarts' of 'halt'. En zeker niet op iets wat een beetje op het een en/of het ander lijkt. Dat veroorzaakt namelijk meteen onduidelijkheid en gestruikel. Duidelijkheid is belangrijk, zodat je gezamenlijk weet of ziet waarom er pas op de plaats wordt gehouden en waarom en hoe je weer voortgaat of juist halthoudt.

Crisissen vragen naast snel en adequaat handelen ook om momenten van pas op de plaats maken, waarbij de definitie uiteraard wordt geprefereerd boven de betekenis van het spreekwoord. Stikstof-, klimaat-, asiel- en woningcrisis etc. vragen om momenten van evaluatie, bijstelling van richting en doelstellingen. Ingrijpende wetgeving zoals een pensioen- of spreidingswet laat geen ruimte voor twijfel en gering draagvlak. Na elke pas op de plaats moet er weer om zich heen gekeken worden of bij het voorwaarts gaan of halthouden iedereen begrijpt waarom dat gebeurt en het juiste been voor zet.

In dit nummer van Marechaussee Contact ligt, naast mooie (levens)verhalen, het zwaartepunt van de artikelen op gehouden herdenkingen, reünies en contactmomenten. De verschillende momenten waarop Jaap Tuinder gedwongen werd om pas op de plaats te maken werden stevast gevolgd door voorwaartse bewegingen. Steeds weer het positieve eruit halen en doorgaan zonder de verbinding met zijn omgeving te verliezen. Ook de herdenkingen bieden een uitge-

“Voorwaarts - mars”

lezen gelegenheid om niet alleen om te zien. Maar ook met een pas op de plaats een blik te werpen op hoe het nu gaat en in hoeverre de geleerde lessen uit het verleden ook in het heden nog worden gebruikt. Tijdens de contactmomenten en reünies staan we vooral even stil bij elkaar en wat we voor elkaar kunnen betekenen.

Ik heb u in voorgaande observaties al geïnformeerd dat we bijzonder blij zijn met alle vrijwilligers die de activiteiten van SMC ondersteunen. Maar ook dat het steeds meer moeite kost om mensen bereid te vinden dit vrijwilligerswerk te doen. Ook binnen de redactie van Marechaussee Contact is de werkdruk van een uitgedund team voelbaar. Tegelijkertijd vinden we het belangrijk om de hoge standaard van ons blad te handhaven. Dus is besloten om dit jaar vijf in plaats van zes nummers uit te geven. Na nummer 4 (augustus) zal, na een pas op de plaats, het vijfde nummer in november of december verschijnen. Uiteraard doen we er alles aan om de redactie weer op volle sterkte te krijgen.

Ik wens ons allen toe dat we na een ogenschijnlijk brede maatschappelijke pas op de plaats weer snel voorwaarts kunnen gaan op alle gebieden.

In het 'In Memoriam' kunt u lezen dat dat voor Cees van Ingen helaas niet meer het geval kan zijn. Voor Cees geldt 'op de plaats – rust – rust'.

André Peperkoorn EMPM
Generaal-majoor b.d.
Voorzitter Stichting Marechaussee Contact

Donderdag 26 oktober 2023

Sunset-March 2023

Iedereen is welkom om aan deze mars deel te nemen, dus zowel veteranen als belangstellenden. Veteranen worden verzocht om minimaal een missiebaard te dragen; veteranen-tenu met groot model medailles is uiteraard toegestaan. Veteranen lopen met elkaar in gelid (met tweeën) en belangstellenden daar achter. Aanmelden is niet nodig. Verzamelen in Nijmegen om 18.00 uur (navigatie: Winse-lingseweg 41 Nijmegen); tijdstip Sunset, dus starttijd is 18.19 uur. Aan de overzijde van de Waaloversteek zal bij het monu-ment een korte herdenking worden gehouden.

Locatie: Nijmegen, Stadsbrug Oversteek

Contact: Bert van Horen |

veteranen@marechausseecontact.nl

Donderdag 2 november 2023

Algemene SMC-reünie Bronbeek

De jaarlijkse Algemene Reünie van SMC vindt plaats op Landgoed Bronbeek in Arnhem.

Deze reünie is bedoeld voor zowel SMC'ers als niet-SMC'ers. Het programma (met routebeschrijving) ontvangt u circa twee weken voor de reüniedatum.

De bijdrage voor SMC'ers alsook hun partner bedraagt € 12,50 p.p. (incl. buffet en drie consumpties). Voor niet-SMC'ers en hun partner is de bijdrage € 30,00 p.p. Aanmel- den per e-mail of telefonisch, zie hieronder.

Locatie: Reünie- en Congrescentrum Kumpulan, Bronbeek

Contact: Gerrit Reloe | 06-30989598 |

reuniecommissie@marechausseecontact.nl

Oproep reünie beroepslichting 77-2

Hans Walvius en Geert Smid zijn voornemens een reünie te organiseren. Stuur je opgave met vermelding van je e-mail- adres aan het adres hieronder. Zodra wij alles hebben ge- completeerd, wordt een e-mail verzonden met alle info en eventuele openstaande vragen.

Geef je op en ook al lijkt het nog ver in het verschiet. Doe dat het a.u.b. op korte termijn opdat wij verder kunnen. Wij hebben er zin in, nu jullie nog.

Contact: g_smid@hotmail.com | walvius.h@gmail.com

Oproep reünie beroepslichting 73-6

Herman Troost is voornemens een reünie te organiseren.

Over plaats en datum wordt nog nagedacht. Er zijn al veer- tig aanmeldingen binnen, maar Herman is nog op zoek naar een vijftiental oud-collega's.

Contact: h.troost.1@kpnmail.nl | 06-37353749

Oproep reünie dienstplichtlichting 72-1

John Verboom en anderen willen een reünie organiseren. De bedoeling is dit te doen op 1 november 2023 op de Koning Willem III-kazerne te Apeldoorn. Ben je van deze lichting en wil je deelnemen aan de reünie, neem dan contact op met John.

Contact: fartree@wxs.nl

Kijk voor actuele berichtgeving over het al dan niet doorgaan van genoemde bijeenkomsten en reünies op www.marechausseecontact.nl. Ook in de wekelijkse zondagse e-mailnieuwsbrief houden we u op de hoogte.

Ontvangt u nog geen nieuwsbrief? Meldt u dan aan op de website of scan de QR-code.

Minister van Defensie bezoekt KMar in Caribisch gebied

Minister van Defensie Kajsa Ollongren heeft een werk- bezoek gebracht aan het Caribisch deel van het Koninkrijk. Het doel van haar bezoek was een kennismaking met onder andere de marechaussee collega's die in het Caribisch gebied werken.

De minister ging langs op Sint Maarten en Saba. Daar sprak ze onder meer met militairen die meededen aan de nood- hulp oefening HUREX ter voorbereiding op het orkaansei- zoen. Aan deze tweejaarlijkse oefening deden ook KMar- collega's mee.

Op de Benedenwindse Eilanden sloot Ollongren op marine- kazerne Suffisant aan bij een themadag voor adjudanten.

Hier werd onder andere ingegaan op de wijze van informa- tiegestuurd optreden van de KMar in het Caribisch gebied.

Na een bezoek aan de afdeling Support, volgde nog een gesprek met de commandant van Brigade Caribisch gebied, luitenant-kolonel Roland Scheltes.

De minister sloot haar reis af met een bezoek aan Aruba. Op de luchthaven Reina Beatrix doorliep zij samen met de KMar en ketenpartners het gehele proces van grensbewa- king. Ook ging zij langs bij de falsificatendesk.

Bron: KMarMagazine 2023-5

Mediacentrum Defensie | Louis Meulitee

Koninklijke Marechaussee herdenkt nationaal en internationaal

Tijdens de Nationale Herdenking op 4 mei herdacht de KMar in het land, in het Caribisch gebied en in de uitzendgebieden alle burgers en militairen die in het Koninkrijk der Nederlanden of waar ook ter wereld zijn omgekomen of vermoord sinds het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog, in oorlogssituaties en bij vredesoperaties.

Zo vond de jaarlijkse 4 mei-herdenking Englandspiel plaats op de Hogeweg in Den Haag. Onder andere waarnemend commandant Koninklijke Marechaussee, generaal-majoor Roger Costongs, was hierbij aanwezig. Bij het monument 'De val van Icarus' werden 54 Nederlandse agenten (waaronder tien toenmalig 'marechaussees') en allen die sneuvelden tijdens het inlichtingenwerk, herdacht door middel van verschillende kransleggingen. Naast de kransleggingen werd er taptoe geblazen en het Wilhelmus gezongen.

Herdenkingen in het land

Behalve in Den Haag herdacht de marechaussee op nog veel meer plekken. Zo was waarnemend CKMar aanwezig

bij de Nationale Herdenking in Amsterdam. Samen met Commandant der Strijdkrachten, generaal Onno Eichelsheim, legde Costongs een krans bij het oorlogsmonument op de Dam en werd twee minuten stilte gehouden voor alle oorlogsslachtoffers.

Ook brigadegeneraals Menno Kersbergen (Nationale Militaire Herdenking, Grebbeberg), Jos Pieters (Nationale Ereveld, Loenen) en Sandra Keijer (Homomonument Westermarkt, Amsterdam) herdachten namens de KMar de oorlogsslachtoffers.

Naast aanwezigheid bij herdenkingen, herdachten collega's op alle brigades in Nederland, het Caribisch gebied en in de diverse uitzendgebieden de oorlogsslachtoffers. Luchthaven Schiphol was een van deze locaties. Net als vorige jaren legden de (werkende) collega's op Schiphol hun werk even neer en stonden zij om exact 20.00 uur stil bij de oorlogsslachtoffers.

Bron: KMarMagazine 2023-5

Nationale Herdenking op de Dam Nieuwe ervaring van een SMC'er met de erecouloir

Op 4 mei 2023 had ik de eer om namens SMC deel te nemen aan de erecouloir op de Dam in Amsterdam. Laat ik mij eerst even voorstellen. Mijn naam is Theo van der Walt, 62 jaar oud en woonachtig in Voorburg. In september 1981 startte in mijn opleiding bij de KMar in Apeldoorn, samen met onder andere Bert van Horen. Na veertien jaar KMar en missies in Sinaï en Namibië, heb ik de overstap gemaakt naar de politie, waar ik momenteel leiding geef aan een team van de Landelijke Eenheid te Waddinxveen.

foto: Birthe Kulik Fotografie

Eind januari 2023 kreeg ik via SMC een e-mail dat ik mij kon aanmelden voor de erecouloir. Er waren zestig plaatsen beschikbaar voor de ruim 100.000 veteranen in Nederland, waarvan een aantal voor SMC. Het 'Nationaal Comité 4 en 5 mei' doet de selectie.

Op mijn verjaardag 6 maart kreeg ik bericht dat ik tot de gelukkigen behoorde, maar ook dat je voorafgaand op twee dagen aanwezig diende te zijn. Een mooi verjaardagscadeau! Op zaterdag 18 maart was de eerste bijeenkomst bij het Veteraneninstituut in Doorn. De ochtend was goed georganiseerd met enkele inspirerende sprekers, waaronder de directeur van het instituut Paul Hoefsloot, de Commandant der Strijdkrachten Onno Eichelsheim, ceremoniemeester 4 mei herdenking Jos Coumans en hoofd herdenken en vieren van het Nationaal Comité 4 en 5 mei Nienke Majoer. Na de lunch werd van iedereen een foto gemaakt.

Op zaterdag 15 april stond de tweede bijeenkomst op het Marine Etablissement te Amsterdam op het pro-

gramma. Hier kregen we te horen hoe de erecouloir er in de praktijk uit ziet en wat er van ons verlangd werd. Deze dag stond ook in het teken van oefenen, oefenen en oefenen onder leiding van onze commandanten Tony Nijhove en Edwin Kulik. Voor velen van ons was de exercitie wat stoffig geworden, maar aan het einde van de dag zag het er goed uit.

Donderdag 4 mei was het dan zover. In de middag verzamelen bij Amsterdam CS en onder begeleiding van motoren van de marechaussee werden we in bussen naar het Marine Etablissement gebracht. Daar volgde eerst de tenuueinspectie, waarna we oefenden met de detachementen van de krijgsmachtdelen. Om niet met een lege maag op de Dam te hoeven staan, werd een blauwe hap geserveerd.

Rond 18.00 uur werden we naar de Beurs van Berlage gereden en vandaar marcheerden we naar de Dam. De herdenking was indrukwekkend, emotioneel, maar voor mij ook genieten, al klinkt dat in deze setting wat apart.

Voor velen van ons was het ook spannend. Van 18.30 tot 21.30 uur in de houding of eerste rust staan, waarvan 9 minuten achter elkaar de eregroet brengen, eiste zijn tol, niet alleen onder de veteranen, maar ook bij de actief-dienenden.

Ik kijk terug op een unieke belevenis die ik u zeker wil aanbevelen. Trots om daar te staan als oud-marechaussee, veteraan en als SMC'er.

foto: Birthe Kulik Fotografie

Theo van der Walt

Bevrijdingsdefilé

I Door: Fred Driessen

Wageningen, de stad van de bevrijding, was vroeger dé plek voor veteranen en 5 mei eigenlijk een soort van veteranendag met een defilé dat door Prins Bernhard werd afgenomen. Door de komst van de Nederlandse Veteranendag in Den Haag nam de belangstelling voor Wageningen af, maar dit jaar is ook SMC weer van de partij met een groot detachement.

De gemeente Wageningen hecht er nog steeds aan om de bevrijding te vieren en het defilé te behouden. Zij faciliteert dit dan ook heel ruim en dit jaar met als nieuw verzamelpunt Arboretum, waar in de tuin allemaal tenten waren geplaatst.

Na het melden bij onze voorzitter van de afdeling Veteranen, Bert van Horen, en het ontvangen van de lunch- en consumptiebonnen, kon de feitelijke mini reünie beginnen. Mooi om te zien hoe de KMar-spirit toch altijd aanwezig is. Allemaal KMar-veteranen met verschillende missies, maar iedereen kent iedereen vanuit zijn carrière bij het Wapen. De gemeenschappelijke deler is toch de blauwe chip die je ongemerkt geïmplantreed krijgt op de eerste dag van binnenkomst in de Koning Willem III-kazerne.

Het defilé was opgedeeld in clusters, SMC in cluster 2. Na een korte briefing door detachementscommandant Stan Klijnhout konden de 26 mannen, allemaal in het strakke nieuwe veteranenkostuum gestoken, aantreden. Voorop met de SMC-banier uiteraard Jaap Gatsma met zijn steenrode MFO-baret. Helaas alleen maar mannen, terwijl de KMar toch veel vrou-

welijke veteranen heeft. Dames zorg ervoor dat jullie voor de volgende editie massaal aanwezig zijn? Ook goed om te zien dat de KMar het enige detachement was dat er echt uniform uitzag in het veteranenkostuum. Vanaf de start altijd eerst een stuk lopen, maar ook weer even halt houden door het opstropen van het defilé, liepen wij uiteindelijk het centrum van Wageningen in. Bij Hotel de Wereld werd het defilé

afgenomen door tal van hoogwaardigheidsbekleders, waaronder onze eigen generaal-majoor Marty Messerschmidt. Langs de hele route stond het publiek in rijen dik te applaudisseren achter de dranghekken. Toch altijd wel een kippenvelmomentje, waarbij de gedachten weer teruggaan naar de missie(s) die je hebt gedraaid en je maatjes die er niet meer zijn.

Na het defileerpunt weer terug naar het Arboretum, maar donkere wolken pakten zich samen en het laatste deel van de route kregen wij nog wat spetters over ons heen. Met een versnelde pas ging het richting de tent waar ons namens SMC nog een consumptie werd aangeboden. Jammer genoeg waren er geen bitterballen verkrijgbaar, die hebben wij er dan maar bij gedacht. De botanische tuin had ondertussen weer voor twee weken voldoende water gehad. Het werd droog en langzaam ging iedereen weer huiswaarts. Uiteraard pas nadat wij eerst afspraken hebben gemaakt voor de volgende meeting: de Nederlandse Veteranendag in Den Haag op 24 juni 2023 en/of de Veteranendag KMar in Apeldoorn op 7 oktober 2023.

Bevrijding vieren in Wageningen

De (vuur)wapen referentiecollectie KMar, opnieuw uniek in Nederland

2021, Roland van den Akker

Het was vele jaren het hoogtepunt van menig reünie op ons opleidingscentrum en vraagbaak voor alle 'wapenminnende' recherchemedewerkers in Nederland en daarbuiten: de wapencollectie, officieel de '(vuur)wapen referentiecollectie' van de Koninklijke Marechaussee in de Rechercheschool op de Koning Willem III-kazerne. Ik zie mijn vader nog geïnteresseerd de wapens bestuderen tijdens onze ouderdag in 1978. Na vele jaren in kisten te zijn opgeslagen zijn alle wapens sinds vorig jaar weer beschikbaar om van te leren. Toch eens kijken of de Smith & Wesson revolver die ik in 1980 op Schiphol zelf in beslag nam, er nog is. Mooi moment om samen met Fred Bessembinders, Roland van den Akker en Jos Klappe terug te kijken naar hoe het was en weer tevoorschijn kwam en op welke manier we weer optimaal van de collectie gebruik kunnen maken. | Door: Henk Rijke

De wapencollectie als onderdeel van de Rechercheschool van het toenmalige Depot KMar bevond zich vanaf 1966 op de begane grond van gebouw 46, de voormalige manschappenkantine op de plek waar nu het nieuwe lesgebouw staat. Fred Bessembinders, vele jaren als instructeur werkzaam op de Rechercheschool, haalt herinneringen op: "De eerste wapens zijn in 1966 ter beschikking gesteld van het toenmalige depot. Ik ben daar direct na mijn wachtmeesteropleiding in de jaren '80 als instructeur aan de slag gegaan en vond het

geweldig. Het duurde wel even voordat je zelf voor de klas stond. Eerst volgde je de opleidingen waarin je later les zou gaan geven. Tot die tijd mocht je de wapens tellen, meer niet. Maar nadat je alle opleidingen zelf had gevolgd, kon je vol aan de bak."

"De Rechercheschool bestond in mijn tijd uit drie vakgebieden: tactiek, verdovende middelen en techniek/vuurwapens en munitie. Dat laatste vond ik geweldig, wilde nooit meer weg en heb er uiteindelijk met tussenpauzes vijftien jaar mogen werken."

Bij de eerste wapens die in de collectie werden opgenomen, waren lucht- en vuurbuiken, een Flobert geweer, ploertendoders, stiletto's en een schede met drie werpmessen. Fred: "Die wapens kwamen van de toenmalige Rijkspolitie, allemaal in beslag genomen. De originele ontvangstbewijzen met de handtekening van adjudant F. Huisman van de afdeling Opsporingsleer Depot KMar, getekend op 15 juni 1966 zijn nog steeds aanwezig."

Kwamen de eerste wapens van de Rijkspolitie, later konden aanwinsten

ook via het Gerechtelijk Laboratorium, de Centrale Recherche Informatiedienst (CRI) of door bemiddeling door het Openbaar Ministerie worden toegevoegd aan de steeds uitdijende collectie. Volgens Fred was vooral ook de samenwerking met de politie *second to none*. Het onderhoud van de wapens was in handen van de wapenherstellers van de Technische Dienst (TD), maar na schietoefeningen hielpen ook de cursisten zelf mee.

Met dank aan een goede administratie hielden ze op de Rechercheschool altijd goed zicht op alle wapens. Fred kan zich in al die jaren maar één incident herinneren: "Een leerling die de opleiding niet kon afmaken, kwam ons voor enkele weken helpen met het schoonmaken van de wapens. Bij zijn vertrek trakteerde hij ons op twee grote taarten. Ze waren heerlijk, maar bij de volgende telling bleken twee wapens te zijn verdwenen. Hij had ze meegenomen en we hebben ze weer bij hem opgehaald."

Fred was toen vooral gehecht aan één specifiek wapen: de nagemaakte *Gatling gun* van de luchtmacht. "Die vond ik geweldig. Een mitrailleur met oorspronkelijk zes lopen die in de praktijk zo'n 400 schoten per minuut kon afvuren. Ik was zelf helemaal niet zo'n schutter, maar daar had ik wel een rondje mee willen maken."

Verhuizen en inpakken

Eind jaren '80 moest de Rechercheschool in gebouw 46 plaatsmaken voor de bibliotheek KMar en verhuisde daarom naar gebouw 40. Ook de wapencollectie kreeg daar een mooie plek, net iets veiliger gesitueerd op de eerste verdieping. Gesteund door Tonny Neervoort zorgden vele instructeurs ervoor dat de collectie en heel gebouw 40 een vaktechnische vraagbaak werd voor velen. De inrichting, met foto's en herinneringen aan de vele cursussen, inclusief 'de benen uit het plafond' gaven de cursisten bovendien een inspirerende lesomgeving.

Rond 2008 zorgde een grootscheepse renovatie van de Koning Willem III-kazerne en het samenwerkingsproject ►

Fred Bessebinders in vroeger jaren (op voorgrond de Gatling gun)

Wapencollectie in gebouw 46 Rechercheschool

foto: Fred Bessebinders

Wapencollectie opgeslagen in kisten

foto: Roland van den Akker

Foto's: Henk Rijke

► 'Samen doen wat samen kan' met de Politieacademie ervoor dat de Rechercheschool werd opgeheven. De wapencollectie werd in 2013, vooral door zorg van opnieuw Tonny Neervoort en Dinka Nagelkerke voor 'enige tijd' keurig geregistreerd en in kratten in verschillende wapenkamers van de KWIII opgeslagen totdat deze een plek zou krijgen in het nieuwe lesgebouw. Die opslag duurde maar liefst bijna tien jaar! In deze jaren waren er uiteraard wapens en munitie nodig voor de lessen Wet Wapens en Munitie (WWM). Daarvoor werd een deel van de collectie in plastic bakken geplaatst die door de Sector Ondersteuning aan de instructeurs werd uitgegeven en die na de lessen weer werd ingenomen.

Kolf(je) naar zijn hand

Onder leiding van Roland van de Akker werd vanaf 2020 begonnen om de gehele collectie weer in volle glorie in het nieuwe lesgebouw zichtbaar te maken. Roland: "Ik was werkzaam bij 1 CMI-Commando (Civiel en Militair Interactie) toen het OTCKMar iemand zocht om de collectie opnieuw in te richten. Tussen 2014 en 2016 had ik, toen werkzaam bij de Centrale Recherche en de Sector Voortgezette Opleidingen, ook al een bijdrage mogen leveren en dus vond ik het geweldig om dit te gaan doen. Ik kreeg het be-

heer over de collectie en omdat ook de kennis over de materie was weggezaakt, kon ik ook een bijdrage leveren aan het optimaliseren van de lessen WWM. Vanuit de ervaring die ik had opgedaan een kolfje naar mijn hand."

"Ondanks dat de wapens waren opgeslagen, bleef vanuit de politie en justitie altijd de vraag om uitleen bestaan en medio 2015 werden zelfs ruim 200 airsoft wapens vanuit de deelcollectie Schiphol overgedragen aan het OTCKMar. Ook werden toonzaalmodellen van wapens en explosieven gebruikt bij velddienst en tijdens de buitenlandopleidingen. Dat maakte de lessen nog realistischer, maar het deed de kwaliteit van de wapens helaas geen goed."

Uniek

De (vuur)wapens liggen nu in het nieuwe lesgebouw; officieel gebouw nummer 150 maar met als naam 46, waarmee op de kazerne een markante herinnering behouden blijft. De (vuur)wapen referentiecollectie KMar is een van de vier aangewezen referentiecollecties in Nederland ten behoeve van de opsporing, de andere worden beheerd door het Nederlands Forensisch Instituut, de eenheid Politie Apeldoorn Kleding & Uitrusting en de Politieacademie.

Het inrichten was volgens Roland nog een hele klus: "We hebben onszelf de nodige vragen gesteld, want hoe pak je zo'n inrichting aan? Is alles nog compleet? Welk budget hebben we? Welk doel heeft het OTC met de collectie? Klopt de administratie nog en hoe is de staat van onderhoud? De kisten met wapens bleken al lang niet geopend. In 2018 waren door een lekkage van een verwarmingsbuis wapens onherstelbaar beschadigd. Wapenolie kruipt nou eenmaal waar het niet gaan kan. Gelukkig zaten veel wapens in plastic verpakt."

Uitdagingen genoeg

"Alles moest gedigitaliseerd worden, want wij wilden een digitaal te raadplegen vuurwapencyclopedia realiseren om de collectie ook aan het KOWA-systeem (KMar Operationele Werkvloer Activiteiten) te kunnen koppelen. Zo

kan alle informatie direct in de operatie worden gebruikt voor onderzoek, om mensen te blijven trainen op hun kennis en scherp te blijven op ontwikkelingen zoals bijvoorbeeld 3D-printen. Ook moesten de nieuwe ruimtes en kasten zelf worden ingericht en dat betekende het nummeren van laden, schapjes enzovoort. Uitdagingen genoeg dus."

Roland heeft bij de herinrichting enorme steun gehad van zijn netwerk: "De VERONA-vuurwapen-expertgroep, de conservators van het Nationaal Militair Museum in Soesterberg en het Politiemuseum in Apeldoorn hielpen met brainstormen over de toekomst van deze collectie. Ook leerlingen en instructeurs liepen af en toe al binnen en raakten weer enthousiast. Het was soms best lastig – we praten wel over ruim 2300 wapens – maar met het nodige eigenaarschap, een vleugje durf en soms een kleine omweg konden we alles weer een plek geven. In 2022 kon CKMAR de collectie openstellen voor onze vakbroeders."

Zien is herkennen

Doordat de herinrichting best specialistisch werk is, stond Roland er grotendeels alleen voor, maar wel af en toe geholpen door collega's van de Sector Ondersteuning en met advies vanuit het netwerk. "De wapencollectie kan nu opnieuw bijdragen aan de kennis binnen de KMar. En zien is herkennen."

Volgens Roland herbergt de collectie

Controle door scannen van de tags

bijzondere wapens. “Het jachtgeweer van de overval op de winkel van Albert Heijn in Oosterbeek in 1991, de wapens van de Gladio-groep ‘Elly’ van na de Tweede Wereldoorlog en een schiettelefoon, schietstok en -paraplu van Mink K. En wat denk je van een 19e-eeuws vierloops Lancaster pistool met vier polygoon lopen en roterende slagpin uit Engeland. Uniek en qua waarde koop je daar een leuke middenklasse auto voor.” Ook leerzaam zijn de wapenvergunningen en boeken die Roland uit zijn eigen collectie aan de studiezaal in de bibliotheek ter beschikking heeft gesteld.

Weer volop in bedrijf

De huidige beheerder van de (vuur) wapen referentiecollectie is Jos Klappe, nog zo’n oudgediende van de Rechercheschool, onder andere als instructeur bij de toenmalige Vuurwapenrecherchecursus en later de cursus Tactisch Onderzoek Vuurwapens (TOV). Ik ben nog geen twee minuten bij Jos binnen of de eerste la met wapens wordt al opengetrokken: “Kijk, een Flobert geweer, het eerste wapen dat we ooit hebben ontvangen, en het werkt nog steeds”, glimlacht Jos.

Ondanks dat er de afgelopen jaren al veel werk is verzet, moet er nog veel geregeld worden en is er ook al volop bedrijvigheid. “We hebben wekelijks bezoeken, dagelijks steken instructeurs en leerlingen hun kop om de deur. We hebben pas nog wapens uitgeleend die ter voorbereiding op

een pseudokoop worden gebruikt en vanmorgen heeft een team wapens opgehaald voor een training. Expertise is weer volop beschikbaar voor de operatie.”

Codering

Jos heeft goed zicht op hoe alle wapens vanaf ontvangst werden geregistreerd: “Vanaf de jaren ‘60 werd meteen bij overdracht een bewijs van ontvangst opgesteld waarna een wapenkaartje met aanvullende gegevens in de kaartenbak kwam. Het wapen werd vervolgens ongelabeld in de wapenkamer geplaatst. Er gingen ook wel eens wapens retour, opnieuw met een bewijs, nu van overdracht. De kaartjes zijn er niet meer, maar de originele overdrachtsbewijzen wel. Medio 2000 is van de toenmalige collectie, toen een kleine 1200 items, een Excel-bestand gemaakt en werden alle wapens – ondertussen gegroeid naar ruim 1600 – gelabeld en vanaf 2005 aangevuld met foto’s. Met het weer zichtbaar maken van de collectie, zijn de wapens ondertussen opgenomen in een digitale applicatie zodat we nu elk wapen in een handomdraai weten te traceren. Dat is ook nodig, want we praten ondertussen over bijna 2500 wapens.”

Noodzaak

Dat de wapencollectie niet voor niets bestaat, kan Jos nadrukkelijk onderschrijven: “De collega’s lopen in de operatie steeds vaker tegen wapens aan. Tijdens een MTV-controle, op Schiphol of bij beveiligingswerk. En wat zeker niet heeft geholpen: de afgelopen tien jaar! Er is toen zo goed en zo

Jos Klappe toont trots het Flobert geweer

kwaad als het kon, kennis van de wapens en van de Wet Wapens en Munitie overgebracht, maar dat was echt lastig. We hebben nu weer de mogelijkheid om individuele collega’s of klassen tijdens opleidingen echt bij te spijkeren.”

Uiteraard lag de afgelopen jaren niet alles stil. Tijdens voorbereiding op uitzending werd aandacht besteed aan de verschillende wapens waarmee collega’s in aanraking konden komen en in zowel de onderofficiers- als de officiersopleiding kwamen de kratten met wapens op (de les)tafel. Maar benadrukt Jos, vuurwapenherkenning kan in de opleiding zeker nog worden versterkt.

Met het opheffen van de Rechercheschool zijn de (vuur)wapenopleidingen van de KMar samen gegaan met die van de Politieacademie. Jos: “De Politieacademie kent nu een vijfdaagse cursus ‘Herkennen en Beschrijven Wapens en Munitie’ (HBWM). Politie en KMar zitten daarbij samen in de klas en soms is er ook wel eens een aparte KMar-klas.”

Speeltuin voor wapenliefhebbers

We maken een rondje door een speeltuin voor elke wapenliefhebber. Ondertussen praat Jos mij bij over wat er nu mogelijk is en ook over de lijst met

Wapencollectie overzicht

- wensen zoals het versterken van beheer en toezicht, het juridisch herijken van de collectie, verder digitaal registeren met streepjes-codes. Alle wapens zijn overigens nu voorzien van een zogenaamde *tag*, zodat de telling efficiënter verloopt.

Jos begint met een dienstrevolver van de Belgische wapenmaker J. Maréchal uit Chératte, vanaf 1920 in Nederland in gebruik met de ingegraveerde woorden 'Je Maintiendrai' en LP op de cilinder. Jos: "Bij de inspecties was toen aandacht voor het herkenningsplaatje, of de schoenen gepoetst waren en of het vuurwapen op LP stond." Ik merk meteen dat er aan mijn kennis wat schort. Jos: "LP stond voor losse patroon. Dat was tenslotte het eerste schot dat gelost moest worden." Nooit geweten.

Vervolgens haalt Jos een Engelse Lancaster tevoorschijn: "Een Engelse conservator stond bijna te kwijlen toen hij dit vuurwapen zag. Die hadden ze in Engeland in dit kaliber zelf niet. Ook bijzonder, een Welrod, dat in gebruik was bij de stay-behind-organisatie Gladio waarvan het bestaan lange tijd werd ontkend." Het zijn de wapens waar Roland mij ook al op wees, maar ze zijn dan ook echt uniek.

'Fuck Gun Control'-9

Dat de collectie bepaald niet alleen uit vuurwapens bestaat, was mij niet ont-

gaan. Vlot toert Jos een wandelstok met dolk tevoorschijn, een schiettelefoon die vier patronen .22 kan afvuren en een Beretta pistoolmitrailleur met twee trekkers, één voor semi-automatisch vuur en één voor volautomatisch. En ook iets wat je niet elke dag ziet: hulsloze munitie en een telefoon met een taser. Je kijkt daarna toch iets anders als in de operatie een potentiële verdachte zijn telefoon op je richt.

Jos heeft enkele bijzondere items voor het laatst bewaard: een 3D-geprinte

semi-automatisch vuurwapen, een FGC-9 ('Fuck Gun Control', 9 mm). Jos: "Men neme een 3D-printertje van 1000 euro en je laat die circa 155 uur staan printen, gun jezelf een paar dagen om hem in elkaar te zetten en voilà." Jos neemt mij tot slot mee naar een bijzondere vitrine: de collectie van kapitein KMar b.d. Leo Savelberg, een groot wapenkenner wiens collectie na zijn overlijden een mooie plek op het OTCKMar heeft gekregen. Om van te leren.

Jos kijkt met vertrouwen naar de toekomst: "We hebben de administratie bijna op orde, de tags zijn aangebracht en we zorgen dat het een dynamische collectie blijft. Opnieuw een rol spelen tijdens ouderdagen wordt waarschijnlijk lastig. Ik kan hier vijf

tot acht mensen tegelijk hebben en met die grote lichten van tegenwoordig heb je alleen voor de wapencollectie al een hele dag nodig om iedereen te ontvangen."

Ik vrees dat Jos gelijk heeft, maar denk ook dat menig ouder een kijkje wil komen nemen, net als ooit mijn vader. En die Smith & Wesson? Helaas, waarschijnlijk rond 1982 afgestoten. Maar die vent op Schiphol die hem bij zich had, hadden we toch maar mooi te pakken.

'Je Maintiendrai' op dienstrevolver van wapenmaker J. Maréchal

3D-geprinte 'Fuck Gun Control', 9 mm

Telefoon met taser (zie puntjes naast de led)

Van Loppersum tot de Oost

Op een druilerige donderdag rijd ik in de natte sneeuw dwars door het land naar Groningen. Met een glimlach op mijn gezicht, want hoe vaak krijg je nog de kans om met een Indië-veteraan over zijn ervaringen te praten? Niet vaak dacht ik. En toch is dat precies wat ik ga doen. | Door: Stijn van Susante

De naam Jaap Tuinder zal bij een aantal lezers bekend zijn. Hij heeft immers zelf al het nodige geschreven in Marechaussee Contact en in Checkpoint. Hij is zelfs op televisie geweest vanwege het gebruik van zijn verhaal bij het maken van de Nederlandse speelfilm 'De Oost'. Maar nu mag ik zijn verhaal nog een keer opschrijven vanuit een andere invalshoek.

Vooraf had ik Jaap al een keer telefonisch gesproken. Daarbij viel me direct op dat hij, 94 jaar oud, nog volledig bij de pin-ken is. Dit blijkt ook bij aankomst in Gro-

ningen: zijn lichaam is weliswaar niet meer zo fit, maar de geest zeker wel. Jaap vertelt me dan ook dat hij net daags voor mijn bezoek heeft gesproken over een scootmobiel. Hij wil toch graag mobiel blijven, want binnen achter de geraniums is niets voor hem. Prominent in de kamer is een boekenkast met daarin een plank vol boeken over Indonesië. Jaaps ervaringen eind jaren '40 zijn hem zijn hele leven bijgebleven en hij heeft het land later nog meermaals als toerist bezocht. Dat maakt het voor mij ook makkelijk om met mijn interview te beginnen.

Zweetvoeten

Jaap had me zelf al laten weten dat hij zich aanvankelijk na zijn oproep voor militaire dienst had aangemeld voor de Koninklijke Marechaussee. Hij werd daarvoor echter afgekeurd vanwege ernstige zweetvoeten. Hij weet zich te herinneren dat hij daar inderdaad behoorlijk last van had. Dat kan geen pretje zijn geweest. Uiteraard ben ik benieuwd waarom hij destijds juist graag bij de marechaussee wilde. Tja, dat was in die tijd eigenlijk een heel simpele reden. Woonachtig in het kleine Groningse Loppersum was Jaaps ►

► vader bevriend met de lokale politie. Politieaanwettiger worden leek de jonge Jaap ook wel wat en dacht zijn kans daarop te vergroten door zich aan te melden bij de marechaussee. Dat mocht dus niet zo zijn. Wel werd hij aangenomen bij de landmacht en ingedeeld bij de artillerie, waar hij een opleiding kreeg als radiotelegrafist. Als zodanig vertrok hij in september 1948 naar het toenmalige Nederlands-Indië, maar daar bleek een gebrek aan radio's. Nu was Jaap met zijn 1,86 meter en fiks postuur een stevige jongen, dus kreeg hij een Brengun omgehangen. En met deze lichte mitrailleur heeft hij vele patrouilles gelopen.

Korps Militaire Politie

Ondertussen speelden er voor Jaap persoonlijk, los van alles wat er in die tijd gebeurde, twee gunstige omstandigheden. Ten eerste raakte hij tot zijn eigen stomme verbazing juist ten tijde van vele patrouilles in de natte hete jungle het probleem van zijn zweetvoeten kwijt. Het hield gewoon op! Ten tweede was er sprake van een Nederlandse troepenopbouw, waarbij het detachement Marechaussee achter liep. Zij hadden simpelweg te veel taken en te weinig manschappen. Door de constante troepenopbouw bleek bovendien de Militaire Politie taak steeds moeilijker uit te voeren. Vandaar dat reeds in augustus 1946 het Korps Militaire Politie was opgericht, kort daarna aangeduid als

Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee. Daar kon je je ook in de tijd van Jaap voor aanmelden en aangezien hij dat nog steeds graag wilde, deed hij dat.

In juli 1949 was het zover. Hij mocht zich in Bandoeng melden bij 4 MP I. Een wereld van verschil met zijn oude positie en dat beviel hem uitstekend. Hij ontdekte wel al snel dat hij wel meer wilde dan alleen het aller simpelste militair politiewerk. En die kans kreeg hij, toen hij eind september 1949 (na één jaar diensttijd dus) werd toegelaten tot de Schoolcompagnie MP in Tjimahi. Aangezien alle leerlingen al militair waren, lag de nadruk bij de schoolcompagnie op wetgeving. In drie maanden opleiding moesten ze die zo goed mogelijk in hun hoofd stampen. Een dag bestond dan ook uit vroeg opstaan, sporten, wassen, eten, hele dag school, en dan 's avonds nog verplicht studeren. Een wachtmeester controleerde of je dat daadwerkelijk deed. Het bleek wel een succesformule. Bijna alle leerlingen wisten te slagen (uit de groep van Jaap zakten er twee van de 75). Eenmaal geslaagd werd je korporaal bij het KNIL, herkenbaar aan de zwarte band met gele strepen. Uiteraard werd ook de blauwe baret met het MP-embleem gedragen, die vanaf 1948 werd verstrekt aan het MP-personeel, niet behorende tot de KMar.

Soevereiniteit

Jaaps eerste week als korporaal bleek luxe, maar ook saai. Lekker uitslapen, door de stad slenteren ('op patrouille'), filmpje pakken en verder weinig te beleven. Dat zou echter niet lang zo blijven. 27 december 1949 was de dag van de soevereiniteitsoverdracht. Soekarno kreeg zijn zin, Indonesië werd onafhankelijk. Alle KNIL-militairen werden uit voorzorg tijdelijk binnen gehouden om ongeregelde heden te voorkomen. Wel marcheerden er steeds groepen fanatiekelingen langs het kamp om 'Merdeka' te schreeuwen, dat vrijheid betekent. De Nederlanders riepen dan vanachter hun omheining 'Menteka', dat gewoon boter betekende.

Al snel bleek er wel degelijk het nodige veranderd te zijn. Niet alleen waren er al veel Nederlandse vlaggen vervangen door de rood witte vlag van de nieuwe republiek Indonesië, ook de houding van veel inwoners ten opzichte van de Nederlanders was snel veranderd. Openlijke minachting en simpele zaken zoals tarten in de rij bij de bioscoop en het de becak (fietstaxi) bestuurders moeilijk maken om Nederlanders mee te nemen. Ook het plotseling ongeldig verklaren van de trambonnetjes, waarmee Nederlandse militairen al jarenlang gemakkelijk in een tram konden stappen. Daarvoor moest nu plots worden betaald en dat zat Jaap en vele anderen niet lekker.

4 MP I, detachement Bandoeng, Jaap Tuinder (1e rij staand, 3e van links)

17 augustus 1949, 4 MP I, detachement Bandoeng, Jaap Tuinder (op de motor rechts)

Lieve Jan

Vanaf begin januari diende Jaap bij de 3e zelfstandige compagnie MP in Palembang (3 MP III). Hij behoorde tot de eerste groep MP's die aan de compagnie werden toegevoegd. Tot dan toe waren er enkel marechaussees. Uiteraard stelde die marechaussees de MP's wel even op de proef, want hoe kon het zo zijn dat zij in drie maanden hadden geleerd waar marechaussees in Apeldoorn een jaar over deden? Dat bleef voor iedereen een raadsel, maar ze waren het er in elk geval over eens dat de MP's genoeg hadden geleerd om volwaardig mee te werken. Daar hadden de marechaussees alle respect voor. Nooit riepen ze 'Het is maar een MP.'

Het werk bestond voor een groot deel uit patrouillewerk op de jeep. Vaak het verkeer regelen op de drukke weg langs het hospitaal (ook op vrije dagen zaten de Nederlanders vaak lekker tegenover het hospitaal. Dan had je zo af en toe nog eens kans op een praatje met een leuke verpleegster). En uiteraard uitrukken bij verkeersongevallen, diefstal, misdragingen en dergelijke. Gezien de vreemde tijd sinds de onafhankelijkheid moest je wel altijd gewapend op pad. En nooit alleen! Een voorbeeld van uitrukken dat Jaap nog kan geven was een soldaat die zichzelf door het hoofd had geschoten. Hij had een 'Lieve Jan-brief' ontvangen, het liefje thuis had een nieuwe vriend. Dat gebeurde helaas maar al te vaak.

Demobilisatie

Bovenal was 1950 een periode van demobilisatie. Na het regelmatig begeleiden van militairen die terug naar huis mochten, was Jaap in juni dan ook zelf aan de beurt. En na een kleine maand aan boord van de Kota Inten kwam hij in juli 1950 dan eindelijk heelhuids terug in Lopsum. Daar belde hij aan bij zijn oude werkgever, want die was immers verplicht hem weer aan te nemen. De realiteit bleek anders (en zeker niet alleen

voor Jaap). De gemeentepolitie Rotterdam bood gelukkig uitkomst. Daar zocht men specifiek jongens die in Indië waren geweest. Er kwam echter wel veel studie bij kijken: de wetboeken moesten worden geleerd. Jaap ontdekte dat zijn hoofd nog te veel bij de jongens in Indië was. Het lukte niet met de studie. Hij kreeg eervol ontslag bij de politie en na een korte periode zonder enig inkomen werd hij gevangengehouden in Veenhuizen. Daar schopte Jaap het in vijf jaar tot gestichtswachter A (twee strepen). Bijna was daar nog een streep bij gekomen. Dan was je brigadier, kreeg je een woning en mocht je trouwen. Maar door het opheffen van een andere gevangenis kwam het niet zover. Brigadiers van daar kwamen naar Veenhuizen en de kansen waren verkeken.

Op herhaling

In de tussentijd had Jaap een oproep gehad om op herhaling te komen in 't Harde bij zijn oude artilleriebataljon. Maar Jaap was afgezwaid als korporaal bij het Korps Militaire Politie, dat in september 1950 al weer was opgeheven. De boodschap die hij dan ook kreeg toen hij zich als MP-korporaal kwam melden, was 'we kunnen helemaal niks met jou.' Hij werd dan maar in de keuken te werk gesteld. Echter, toen een van de jeepchauffeurs door een ongeluk niet meer kon rijden, was er alsnog een mooie taak voor hem weggelegd. Waarbij zijn voor de artilleriesvreemde rang er niet toe deed. Jaap mocht de rest van de herhalingsoefening op de jeep blijven rijden.

Kantoorbaan

Na de jaren in Veenhuizen werd Jaap administratief ambtenaar in Assen, een echte kantoorbaan. Maatschappelijk werkers liepen daar in en uit, en dat leek hem ook wel wat. Dus heeft hij daar drie jaar lang de opleiding voor gevolgd. Hij kwam echter niet als maatschappelijk werker aan de bak, maar wel op de rijksuniversiteit. Daar heeft Jaap nog tot zijn

VUT in 1988 gewerkt. De grootste verandering die hij mee heeft gemaakt, was de invoering van computers in 1983. Waar hij al vele jaren gewerkt had met typemachines en tekstverwerkers, heeft hij toen nog cursussen MS-DOS en Word Perfect gedaan. Wel even wat anders dan met je potloodje aantekeningen maken op je veldbed in Indië!

De Oost

Enkele jaren geleden werd de Nederlandse film 'De Oost' gemaakt. Een film over een Nederlandse jongen die als dienstplichtig militair naar Nederlands-Indië werd gezonden. Aangezien Jaap een goed dagboek over die periode had bijgehouden en ook goed over de tijd daar kon vertellen, werd zijn verhaal door de filmmakers gebruikt als historische onderlegger bij het verhaal in de film. Dus nee, het is geen biografie, maar Jaaps verhaal was wel een inspiratie. Toen De Oost in de bioscoop kwam, werd hij uitgenodigd voor een interview bij Beau van Erven Dorens, samen met makers en hoofdrolspelers van de film. Vol trots laat hij mij de foto's zien hoe hij achter in een luxe auto naar de studio werd vervoerd en van de groepsfoto's met Beau en de anderen.

Maar de grootste schatten bewaart hij tot het laatst: de blauwe baret met het embleem van het Korps Militaire Politie en het Ereteken voor orde en vrede. Met baton, en de sterren 1948 en 1949! Want ook daarvoor moest Jaap strijden. Maar dat Jaap een strijder is, was mij inmiddels wel duidelijk geworden.

2023, Groningen, Jaap Tuinder

50 jaar na opkomst Reünie beroepslichting 73-2

Het is zover. Wij gaan elkaar vandaag weer ontmoeten. De laatste keer was dat in 2018 en gezien de aanmeldingen bestaat de groep grotendeels uit de groep van de reünie van vijf jaar geleden. Het was op woensdag 7 maart 1973, nu vijftig jaar geleden, dat wij voor het eerst opkwamen voor de opleiding tot marechaussee op het voormalige OCKMar, het Opleidingscentrum Koninklijke Marechaussee. De laatste dagen denk ik aan niets anders dan terug aan die tijd. | Door: Theo Evers

De meesten van ons waren niet ouder dan twintig jaar met een enkele uitschieter naar boven, maar bovenal waren wij ongetraind en dat zou in rap tempo veranderen. De eerste weken werd een aanvang gemaakt met de fysieke training. Wij begonnen met het lopen van lange afstand marsen. In aanvang gekleed in een legergroen overall met oranje T-shirt en goedkope blauwe gympies. Mwah, piece of cake, toch? Dit was goed vol te houden. Echter, dat ging snel veranderen en na enkele maanden liepen wij dagmarsen met volledige bepakking, binnen- en buitenhelm op, 25 kilo bagage op de rug en een karabijn in de handen, jankend van de blaren op de voeten en het zware gewicht dat wij meezeulden. Zomaar

een herinnering, maar dat heeft mede voor ons de basis gelegd tot wie wij uiteindelijk zijn geworden.

Vroeg, eigenlijk erg vroeg, ga ik op weg naar Apeldoorn en kom daar om 09.30 uur aan. Na het aanmelden bij de wacht, krijg ik een bezoekerspas, waarmee ik de slagboom kan bedienen voor de maten. Ik verwacht de mannen tussen 10.30 en 11.00 uur. Ik heb dus alle tijd en rijd naar het exercitieterrein, parkeer de auto bij het restaurant en ga naar de zaal, dat voor onze reünie is gereserveerd. De medewerker van Paresto is nog druk bezig met de voorbereiding en heet mij welkom. Ik zie de doos met de feestelijk gekleurde petit fours, bedekt met het aangeleverde logo, naast de koffiekant-

nen en serviesgoed liggen. Het begin is al goed.

File voor de poort

Ik wandel terug naar de hoofdingang en zie daar een begin van een verkeersopstopping voor de poort. Het zijn de maten, die net als ik niet hebben kunnen wachten om naar de reünie te gaan. Zij zorgen voor een kleine blokkade voor de hoofdboort, maar dat los ik snel op door de slagboom te openen en verwijs hen snel naar de parkeerplaats en het restaurant. Hierna is het wachten op de anderen, die druppelsgewijs aan komen rijden.

Zonder uitzondering zijn zij in een uitgelaten stemming en even na 11.00 uur keer ik terug naar het restaurant waar de mannen al druk met elkaar in gesprek zijn. Na de koffie met gebak neem ik het woord en heet de aanwezigen welkom. Eerst maar even de huishoudelijke mededelingen en daarna het verzoek om een minuut stilte voor de lichte genoten die ons ontvallen zijn. Het zijn er inmiddels twaalf en de laatste twee zijn Rob Suidman en André Winkler. André berichtte mij ruim een jaar geleden, dat het slecht ging met de gezondheid van Rob. Mocht ik hem nog willen zien, dat zou ik dat snel moeten doen. Ik heb Rob kort daarna bezocht en enkele weken later overleed hij. Enkele maanden geleden kreeg ik bericht, dat ook André inmiddels overleden was. Dit hakte er wel even in.

Foto's reünie: Cees Petter

Verhalen van vroeger

Wij zijn inmiddels op een leeftijd aangekomen, dat ons lichaam net meer zo veerkrachtig en sterk is als vijftig jaar geleden, de uitzonderingen daar gelaten natuurlijk. Wij hebben te maken met kwaaltjes, vervanging met kunstmatige ledematen en meer. Niet getreurd, binnen enkele minuten vliegen de verhalen over vroeger heen en weer en moeten wij vreselijk lachen over ervaringen uit die tijd.

Typische kenmerken van maten komen voorbij, zoals Dick Buijense die nog steeds een pijp opsteekt. Fredje Harbers, die constant, maar dan ook constant aan het woord is en ons laat bulderen van het lachen met zijn onnavolgbare humor. Het haar van Jaap Grimmus, nu prachtig wit, maar het lijkt wel of de haarföhn ontploft is. Ik zeg nog: "Jaap, je had wel gel in jouw haar kunnen doen." "Ja, maar dat heb ik ook gedaan", komt het antwoord in een dialect dat ik amper kan verstaan. Even na 12.00 uur is het tijd voor het uitgebreide Indisch-Chinees buffet en wij laten het ons zo goed smaken, dat de meesten voor een tweede ronde langs gaan.

Topfotograaf in het peloton

Cees Petter, onze Paul Huf meldt zich bij mij en vraagt: "Kunnen we de groepsfoto voor het gebouw maken voor de rondleiding begint? Ik ben bang dat enkelen van ons direct na de rondleiding weer naar huis gaan." Zo gezegd, zo

gedaan en de groep wandelt uitgelaten naar gebouw 22, het B-Schooleskadron, waar ons peloton in 1973 gelegerd was. De eerste foto bevalt Kees niet, omdat een van ons niet naar de lens kijkt. De foto moet over en hierna gaan wij weer terug naar de zaal voor de komst van kapitein Michiel Tattersall. Hij leidt ons in het uur daarna, zoals ook vijf jaar geleden, over het kazerneterrein en legt uit wat de ontwikkelingen van de Mare-

chaussee zijn de afgelopen jaren. De verwachting is dat het Wapen in de toekomst zal uitgroeien naar circa 8000 manschappen.

Er staat een ultramodern gebouw naast het exercitieterrein, waar evenementen worden gehouden en waar de marechaussees in opleiding, de studenten van nu, kunnen chillen en studeren. Dit was wel anders in onze tijd hoor ik in het geroezemoes om mij heen. De rondleiding eindigt bij een gebouw, dat de traditiekamer wordt genoemd. Hier kunnen wij ons hart echt ophalen en zien goederen uitgestald, waarmee wij in onze carrière bij het Wapen gebruik van hebben moeten maken.

Over vijf jaar weer

Het is inmiddels tegen vieren en de groep gaat terug naar de zaal voor een laatste kop koffie en wat napraten over de dag. De namen, e-mailadressen en telefoonnummers worden opgeschreven, nodig voor de reünie over vijf jaar. Het is tijd voor het nemen van afscheid. De handen worden geschud met de belofte elkaar bij leven en welzijn hier weer over vijf jaar te ontmoeten.

Reünie beroepslichting 76-1

| Door: Loek Ruppert

Het was alweer de vierde reünie die onze lichting 76-1 heeft gehouden en iedereen was op 11 mei nog even enthousiast als de eerste keer, alleen een paar jaartjes ouder en wijzer.

We zijn allemaal niet meer in werkelijke dienst, maar ons blauwe hart klopt nog steeds. Het was jammer dat een groot aantal lichtingsgenoten al een vakantie had gepland, anders was de groep nog veel groter geweest.

Na een kort welkom met koffie en wat lekkers, kregen we een rondleiding over de Koning Willem III-kazerne. Dit werd zoals gewoonlijk zeer goed verzorgd door kapitein Michiel Tattersall. Uiteraard werd een bezoek gebracht aan het opleidingsgebouw, gebouw 21. Helaas konden we niet even naar binnen, omdat de kamers gewoon waren bewoond. Vervolgens ging de rondleiding naar het nieuwe lesge-

bouw en naar het IBT -/sportcentrum. Terug in het KEK-gebouw was er onder het genot van een drankje meer tijd voor de sterke verhalen. Onze reüniedag werd afgesloten met een fantastische blauwe hap verzorgd door Parresto. We kijken nu al vooruit naar de

volgende reünie! Die zou gehouden worden op 7 januari 2026, want dan is het 50 jaar geleden dat we zijn opgekomen. Maar vanwege meerdere nieuwjaarsrecepties in het KEK-gebouw in die week, staat onze reünie nu gepland op donderdag 15 januari 2026!

IN MEMORIAM Cees van Ingen

Op zondag 7 mei 2023 overleed op 76-jarige leeftijd Cees van Ingen. Een markante persoonlijkheid, die zich nadrukkelijk als vrijwilliger heeft ingezet voor SMC. Cees begon zijn beroepsopleiding met lichting 67-2 en verlaat de KMar in 1989 als opperwachmeester. In die 22 jaar is hij geplaatst geweest bij de parate in Nunspeet, de brigades Amersfoort, Soestdijk, Hoek van Holland, District KMar Zuid-Holland en Den Haag. Na een bijstandsverlening aan Justitie, waarbij hij contactambtenaar bij de IND was, besloot hij daar te solliciteren.

Door zijn uitzending in 1981 naar Libanon (UNIFIL) werd Cees veteraan en ging zich inzetten als vrijwilliger voor SMC. Jarenlang was hij coördinator voor de detachementen; hij zorgde er voor dat de deelnemers geïnformeerd werden en ook strak en correct deelnamen aan de defilés en andere evenementen. Hij bezocht de voorafgaande briefings en ondersteunde waar nodig om het voor de deelnemers zo soepel mogelijk te laten verlopen.

Daarnaast was Cees jarenlang voor SMC 'nuldlijnsondersteuner', een begrip onder veteranen. Voor ieder die daar behoefte aan heeft, je hulp inzetten met een goed gesprek, een luisterend oor of een arm over de schouder, maar ook – als dat nodig blijkt – begeleiden naar professionele hulpverlening.

Cees was een graag geziene persoon, had een duidelijke mening en stak die nooit onder stoelen of banken. Altijd was hij overduidelijk aanwezig, maar immer vriendelijk, aimabel, vrolijk en zeker goedlachs. We zijn hem dankbaar voor zijn inbreng als vrijwilliger voor SMC. Op verzoek van de familie hebben we op 13 mei Cees bij de uitvaartplechtigheid begeleid en een erewacht verzorgd. Daarna is Cees in besloten familiekring begraven.

SMC-contactmiddag Badhoevedorp

I Door: Theo Evers

Het is vrijdag 26 mei en ik zit op hete kolen. Ben nog aan het werk in de buurt van Enschede en rijd pas om half twee op de motor terug richting het westen. De ontvangst en het welkomstwoord van Gerrit Reloe ga ik zeker missen en dan ook nog een deel van de presentatie van adjudant Alex over het Drugsteam Schiphol.

Het is niet anders en ik kom tegen drieën aan bij het weggetje naar de kazerne, alleen... Er staan palen met grote camera's gericht naar het wegdek en ook waarschuwborden. Hier geldt een geslotenverklaring en wee je gebeente als je dit negeert. Je kunt dan een boete in de brievenbus verwachten. Zal ik wel of zal ik niet, spookt het door mijn hoofd.

Met de 300 kilo zware motor aan de hand de laatste honderd meter naar de kazerne lopen, is dat een optie? Ik kies eieren voor mijn geld, parkeer de motor met tegenzin op het fietspad, zowat tegen een hek van een aangrenzende boerderij en wandel met de helm in de hand naar de ingang van de kazerne. Binnengekomen loop ik naar de kantine en tref daar niemand aan. Logisch toch, maar waar zijn ze dan? Snel stuur ik een appje naar Siemen de Wilde, mijn vroegere kamergenoot bij Brigade Amsterdam aan het Robert Kochplantsoen. Hij haalt mij op en gelukkig pak ik nog een half uur van de presentatie mee.

Na het vragenronde gaat iedereen weer terug naar de kantine voor het samenzijn onder het genot van een borrel en een hapje. Ik vind het heerlijk om de maten uit mijn zes dienstjaren uit de jaren 1970 weer te zien en ik heb, zoals gewoonlijk, weer tijd tekort om met iedereen mooie herinneringen op te halen. Tegen vieren komt de mededeling dat de Algemene ledenvergadering gaat beginnen. Dit laat ik even voor wat het is en blijf met de meesten van de aanwezigen in de kantine. Ik vertel aan tafel dat ik het laatste stuk naar de kazerne heb moeten lopen vanwege die geslotenverklaring. "Ja, maar die camera's zijn nep hoor", komt het antwoord. "Zijn daar geplaatst om

het sluipverkeer tegen te gaan." Ik weet het zo net nog niet. Het ziet er allemaal zo echt uit.

Rond half zes neemt Gerrit het woord, richt zich tot Alex en zijn echtgenote en dankt hem voor de indrukwekkende presentatie over het Drugsteam Schiphol. Alex krijgt een presentje als blijk van waardering en het verzoek om samen met zijn vrouw het buffet te

openen. Zoals gewoonlijk staat de 'blauwe hap', het heerlijke Indische buffet op ons te wachten. Velen van ons nemen plaats aan de lange tafels op het terras en genieten onder een stralend zonnetje van het eten. Rond half zeven gaan de eersten weer op huis aan en wandel ook ik terug naar de motor. Het einde van een gezellige middag.

foto: Piet van Sprang

Presentatie drugsbestrijding

Frans Meijer stuurde aan de redactie ook kopij over deze middag. Van Frans het deel over de presentie, die Theo Evers immers grotendeels heeft gemist.

Speciale gast was de adjudant Alex, plaatsvervangend teamleider Drugteam Schiphol (DTS), vergezeld van zijn echtgenote. Hij verzorgde een presentatie over de drugsbestrijding anno 2023. Alex deed dit in een razendsnel tempo, maar perfect te volgen. Kijk... het drugsproces op Schiphol is uniek in de wereld; diverse buitenlandse drugspecialisten komen hier hun licht opsteken.

Alex nam ons eerst mee in de ontstaansgeschiedenis van zijn team. Na enkele geslaagde samenwerkingsvormen en het terugtrekken daaruit van de Douane, zijn door de KMar in 2016 het Rechercheteam Drugsbestrijding en het Drugteam Schiphol opgericht. De Douane voert de regie over de 100% controles en DTS richt zich specifiek op de opsporing van smokkelaars, afhalers en op verdere informatie die in vervolgonderzoeken kan worden gebruikt. DTS neemt ook de door de Douane aangehouden verdachten over en wikkelt de strafrechtelijke kant af.

We kregen enkele filmpjes te zien en leerden wat 'doorstappen' betekent: de observatie en eventuele aanhouding van onderkende afhalers. Best wel flink arbeidsintensief. Het DTS bestaat dan ook uit 88 functies. Alex nam ons mee in de typen van drugs die er zijn ook met nieuwe namen zoals qat en ayahuasa thee. Met beelden gaf hij ook inzicht in de 'slikker' en de 'duwer', alsmede de 'uitpakruimte' op Schiphol. Het bekende slikkerstoilet – de troon – werd ook getoond. Alle aanwezigen hingen aan zijn lippen; Gerrit Reloe moest er een eind aanbreien.

foto: Mediacentrum Defensie | Louis Meulstee

'Als het erop aankomt' SMC op bezoek bij LTC in Huis ter Heide

2022, Camp Nieuw Amsterdam, OPSCENT

Het Landelijk Tactisch Commando (LTC) is het operationele hoofdkwartier van de Koninklijke Marechaussee. Dit commando werd in 2016 opgericht om de KMar informatiegestuurd in te richten in plaats van gebiedsgebonden in de vorm van districten. LTC verzamelt en analyseert informatie die belangrijk is voor de uitvoering van de marechausseetaken. Op basis van die informatie worden de brigades ingezet. Door snelle besluitvorming op tactisch niveau en verwerking van alle informatie kan flexibel worden gereageerd 'als het erop aankomt'. Op woensdag 19 april 2023 neemt de Reünievereniging Marechaussee Contact (RvMC) met 89 belangstellenden een kijkje in de keuken. | Door: Jan Gaasbeek

LTC is gevestigd op Camp New Amsterdam (CNA) te Huis ter Heide. In de Koude Oorlog-jaren 1954-1994 was dit kamp de thuisbasis van het 32nd Tactical Fighter Squadron van de Amerikaanse luchtmacht. Hun activiteiten waren zeer luidruchtig. Zeker wanneer twee F15's gelijktijdig een alarmstart maakten en met hun bulderende motoren voor veel geluidsoverlast zorgden. Daarnaast verschaftte de aanwezigheid van de Amerikaanse militairen het nodige werk aan de brigades in Soesterberg, Amersfoort, Utrecht, Bussum en ook Amsterdam.

Naast tijdelijke behuizing (prefab units) zijn door LTC inmiddels nieuwe gebouwen in gebruik genomen zoals het OPSCENT-gebouw, het Distributiecencentrum en het kort geleden feestelijk geopende Verzamelgebouw. Momenteel is het nieuwe kantoorgebouw (hoofdgebouw) nog in aanbouw. Dit hoofdgebouw gaat de thuisbasis vormen voor C-LTC, Staf LTC en andere KMar-eenheden, zoals PI-NL (Passagiersinformatie - eenheid Nederland) en de recherche. De contouren van het gebouw zijn al duidelijk zichtbaar en de

bouwkundige oplevering wordt dit jaar verwacht. Daarnaast zijn op CNA ook andere eenheden van Defensie gevestigd en het Cashcenter van De Nederlandsche Bank.

Ontvangst en programma

Vanaf 12.30 uur worden de belangstellenden – veel bekenden maar ook nieuwe gezichten – ontvangen in de Base Chapel. Ook onze voorzitter André Peperkoorn is aanwezig. Hij was de eerste commandant van LTC en ging het land in om het verhaal van de nieuwe organisatie uit te leggen. Deze verandering was nodig om goed te kunnen inspelen op de toenemende dreiging van (grensoverschrijdende) criminaliteit, terrorisme en illegale migratie.

Voorzitter RvMC, Gerrit Reloe, heet iedereen welkom en geeft een toelichting op het uitgebreide programma. Er zijn presentaties over LTC en over Bewaken en Beveiligen, verzorgd door respectievelijk luitenant-kolonel Ronald, hoofd Future Operations LTC en majoor Sandra, hoofd Sectie Bewaken en Beveiliging LTC tevens voorzitter Ope-

rationele Planningsgroep Persoons Beveiliging. Ook wordt een bezoek gebracht aan OPSCENT KMar onder leiding van luitenant-kolonel Dennis, hoofd Current Operaties LTC. Verder staat deze contactmiddag, de eerste van 2023, in het teken van elkaar ontmoeten, gezellig samenzijn met een hapje en drankje met als afsluiting een uitgebreide Indische rijstmaaltijd.

Presentatie over LTC

Alvorens Ronald zijn presentatie verzorgd, heet hij namens C-LTC, brigade-generaal Jos Pieters, iedereen van harte welkom. Het wordt de aanwezigen snel duidelijk dat LTC een belangrijke centraal sturende eenheid is. Momenteel worden de operationele eenheden van de KMar in Nederland aangestuurd. Het buitenland volgt later met het Caraïbisch gebied en ook Oekraïne wanneer daar marechaussees ingezet worden ten behoeve van het Internationaal Strafhof (opsporing oorlogsmisdaden). Er wordt uitgelegd hoe LTC functioneert: Future Plans, Plans, Future Ops en Current Ops zijn de namen van de vier 'tafels' die de operaties van de KMar sturen.

Plannen worden omgezet in concrete operationele activiteiten. De Future Plans-tafel, een soort denktank, richt zich op de verdere toekomst. De Plans-tafel geeft aan waar de KMar zich op gaat richten in de periode vanaf een jaar en stelt LTC daarvoor gereed. Men richt zich daarbij niet zozeer op het hier en nu, maar op het volgende jaar en zorgt ervoor dat bij nieuwe ontwikkelingen bekend wordt wat de organisatie daarvoor moet realiseren. Een en ander wordt omgezet in planningsaanwijzingen die het startpunt vormen voor de Future Ops-tafel, waarvoor Ronald verantwoordelijk is. Deze tafel kijkt tot een jaar vooruit. In de planningsaanwijzingen staat omschreven welke taken de KMar in een accentperiode van drie maanden gaat vervullen met de gewenste effecten. De aanwijzingen worden vertaald in operatiebevelen die in een tactische briefing worden toegelicht aan de brigadecommandanten.

De laatste tafel Current Ops beslaat een termijn van zeven dagen waarin de daadwerkelijke uitvoering van de operatie plaatsvindt. Het Opscent levert de ondersteuning terwijl de Chief Operations (CHOPS) het overzicht houdt en keuzes maakt in geval van verstoringen. Omdat LTC de operatie landelijk aanstuurt, zijn de lijnen naar de operatie kort en kan er op grond van informatie makkelijker met capaciteit worden geschoven en neemt de flexibiliteit toe. LTC gaat ook de nieuwe op te richten 'groene eskadrons' (MP) binnen de KMar aansturen, echter niet de daadwerkelijke operaties die zullen plaatsvinden onder verantwoordelijkheid van militaire commandanten.

Presentatie Bewaken en Beveiligen

Met nog in het geheugen de liquidaties van advocaat Derk Wiersum, Peter R. De Vries en Reduan, de broer van kroongetuige Nabil B., en het vernietigende rapport van de Onderzoeksraad voor Veiligheid, is er extra aandacht voor deze presentatie. De aanwezigen worden door Sandra meegenomen in de wereld van persoonsbegeleiding en -beveiliging en hoe dat door de KMar wordt gerealiseerd. Het is een zeer

actueel dossier waarop uitvoerig wordt ingegaan en waarbij in het bijzonder wordt stilgestaan bij zorgplicht. Die bijzondere zorgplicht komt erop neer dat bij beveiligen en begeleiding van personen de activiteiten zijn gericht op het beperken van de risico's. Absolute beveiliging kan nooit gegarandeerd worden.

Verder wordt er informatie verstrekt over de benodigde FTE's, opleidingen, middelen en budget, verdere ontwikkelingen, verandering van de Politiewet en de opdracht van de NTCV aan de KMar om in 2023 capaciteit te genereren om vijf personen te kunnen beveiligen in hoge dreiging. Er moet veel geregeld worden. Maar de KMar is daartoe in staat, want ook hier geldt 'als het erop aankomt'.

Bezoek OPSCENT KMar

De aanwezigen gaan in vier groepen naar het Operatiecentrum KMar. Zij worden door Dennis en een van zijn medewerkers uitgebreid geïnformeerd. De teams binnen OPSCENT die samen de lopende operaties (Current Ops) 24/7 met hun kennis en expertise met zeer moderne middelen ondersteunen, zijn: OPS-Room, Real-time Intelligence Desk (RTID), Camera Toezicht (CT), Targetting Centre Borders, Klantencontactcentrum (KCC) en de kernstaf (CHOPS, OVD-R, OVD-I en OVD-OC). Via een grote glazen wand is de indeling van de OPS-Room zichtbaar. Van de tafels (desks) zijn er door vacatures nog drie onbezet. Eén tafel is speciaal voor Schiphol en ook voor opleidingen zijn tafels beschikbaar. In de OPS-Room is

een groot videoscherm aanwezig waarop de operaties kunnen worden gevolgd. Ook helikopterviews zijn mogelijk. CT vindt rechtstreeks plaats vanuit Schiphol in de oude meldkamer daar. Ook zijn er lijnen met de meldkamers van de politie.

Afsluitend gaat het gezelschap naar het KEK-gebouw 'De Brik' om daar gezellig onder elkaar te verblijven. Het is zonnig weer en van het terras wordt dankbaar gebruik gemaakt. De Indische rijstmaaltijd valt bij iedereen in de smaak. Dank aan C-LTC om de contactbijeenkomst op CNA te mogen organiseren. Dank ook aan Ronald, Sandra en Dennis voor hun interessante bijdragen, het Paresto-personeel en natuurlijk RvMC-voorzitter Gerrit Reloe.

“Het heeft Zijne Majesteit de Koning behaagd u te benoemen tot...”

Met deze bekende zin werd op 26 april weer een groot aantal Nederlanders die zich bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt voor de samenleving, verrast door hun burgemeester met een Koninklijke onderscheiding. Dit jaar waren er 2830 personen die hieraan voldeden. De datum van 26 april is niet zó maar gekozen; het is de laatste werkdag voorafgaand aan de verjaardag van Zijne Majesteit. De namen van de gedecoreerden verschijnen om 13.00 uur in de speciale editie van de Staatscourant. In de lijst van gedecoreerden bevinden zich dit jaar – voor zover bekend bij de redactie – drie SMC'ers. Wij feliciteren onze gedecoreerden van harte. | Door: Willem Geense

Kapitein M. Tattersall

Ridder in de Orde van Oranje-Nassau met de Zwaarden

Michiel Tattersall (61) is woonachtig in Enschede, maar burgemeester Ton Heerts (zelf oud-marechaussee) vond het beter om de onderscheiding in Apeldoorn uit te reiken omdat Michiel daar werkzaam is. Vanwege zijn vele activiteiten voor herdenkingen en rondleidingen is de kapitein een bekende figuur geworden in de gemeente.

Op het Opleidings-, Trainings- en Kenniscentrum Koninklijke Marechaussee (OTCKMar) werkt Tattersall als kennisverwerper ceremonieel en als protocolofficier. In én buiten deze functie zet hij zich met hart en ziel in om de ge-

schiedenis van het Wapen vast te leggen en de oude tradities te behouden. Dat doet hij op vele manieren. In de Koning Willem III-kazerne richtte hij een mini-museum op voor de Schotse kolonel-arts Graeme Warrack en een traditiekamer met museumstukken. Hij verzorgt de jaarlijkse herdenking bij het 'Keienmonument', geeft rondleidingen en levert een bijdrage aan brochures en boeken. Hij was jaren bestuurslid van Stichting Museum der Koninklijke Marechaussee in Buren. Hij zorgde er ook voor dat het verwaarloosde monument van de op Curaçao vermoorde sergeant-majoor van de Politietroepen Lieuwe Vaas in 2019 naar de Koning Willem III-kazerne werd verplaatst. Bij uitvaarten van collega's is hij lid van de draaggroep.

Majoor b.d. G.J. Biesheuvel

Lid in de Orde van Oranje-Nassau

Geert Biesheuvel (67) uit Zelhem ontving zijn Koninklijke onderscheiding uit handen van burgemeester Marianne Besselink van de gemeente Bronckhorst. De plechtigheid vond plaats in de bijzonder fraaie Sint Wilbroduskerk in Vierakker. Hij was daar naar toe gelokt om te overleggen over de toekomst van de Thuisfrontafdeling van de marechaussee maar dat was het bekende leugentje om bestwil.

Geert was in zijn werkzame leven lid van de Koninklijke Marechaussee. Tot aan de Tweede Wereldoorlog werden bij het Wapen de operationele taken

te paard uitgevoerd maar die keerden na 1945 niet meer terug in de organisatie. Geert leverde vanuit zijn functie op vrijwillige basis een belangrijke bijdrage aan het weer tot leven brengen van de operationele taken die te paard werden uitgevoerd. Hij slaagde erin een professioneel bereden ere-escorte op te zetten dat zowel landelijk als internationaal een voorbeeld is geworden voor politieke en militaire bereden eenheden.

Als vice-voorzitter van de Thuisfront Afdeling van de Brigade Speciale Beveiligingsopdrachten (BSB) organiseerde hij een groot aantal evenementen zoals de thuisfront-infodagen, survival, Kerst-, Pasen- en Sinterklaasvieringen. Hij droeg bij aan de veiligheid en succes van concoursen zoals Indoor Brabant, Champion Arnhem, World Equestrian Games Den Haag en Jumping Amsterdam. Deze werkzaamheden verrichtte hij op vrijwillige basis en naast zijn normale taken bij de Koninklijke Marechaussee.

Kapitein b.d. C. Heij **Lid in de Orde van Oranje-Nassau**

Kees Heij (71) uit Harderwijk werd koninklijk onderscheiden vanwege zijn vele vrijwilligerswerk. De uitreiking vond plaats door burgemeester Harm-Jan van Schaik tijdens een feestelijke bijeenkomst in de Grote Kerk van Harderwijk.

Kees Heij was vrijwilliger bij de christelijke reisorganisatie Beter Uit, atletiek-

vereniging Athlos en Fundation Gideon Curaçao. Hij doet vrijwilligerswerk bij de Hervormde Gemeente Harderwijk, Stichting Zorggroep Noordwest-Veluwe, Pastoraal Diaconaal Centrum De Herberg in Oosterbeek, Stichting De Ontmoeting en De Oude Synagoge. Zijn laatste operationele functie was Hoofd Justitiële Dienst bij het toenmalige District Gelderland Overijssel Friesland om vervolgens nog tien maanden op Curaçao te dienen tot aan zijn leeftijdsontslag.

Ereteken voor Verdienste voor jarenlange inzet

SMC'er Willem van Aspert, vicevoorzitter van het Thuisfrontcomité KMar en Nationale Politie, heeft het Ereteken voor Verdienste in brons ontvangen. Op woensdag 5 april 2023 kreeg Willem het Ereteken opgespeld door waarnemend Commandant Koninklijke Marechaussee, generaal-majoor Roger Costongs.

Het Ereteken werd hem toegekend vanwege zijn langdurige en uitzonderlijke bijdrage aan het thuisfrontcomité. Al sinds de opbouw van dit comité in 2009 is hij een betrokken en actief lid. Willem is al een ruim aantal jaren met leeftijdsontslag, maar dat weerhoudt hem er niet van om zijn steentje bij te dragen. Zijn leven staat nadrukkelijk in het teken van de uitgezonden KMar-collega en zijn/haar thuisfront.

Willem is betrokken geweest bij de oprichting van het Thuisfrontcomité KMar en Nationale Politie en heeft een actieve bijdrage geleverd aan de oprichting van de thuisfrontafdeling van

de Brigade Speciale Beveiligingsopdrachten. Ook was hij vaak aanwezig bij het uit- en inzwaaien van de marechaussee- en/of politiecollega die uitgezonden werd om zo ook contact te leggen met het thuisfront. Tevens organiseerde hij een aantal keer per jaar de thuisfrontcontact- en informatiedagen en belde hij regelmatig met het thuisfront, om te informeren hoe het met ze ging. Als vicevoorzitter van het thuisfrontcomité behartigde heeft hij op een zeer goede, duidelijke, integere en

eigen wijze de belangen van het thuisfrontcomité en diens vrijwilligers. Het Ereteken voor Verdienste is een Nederlandse ministeriële onderscheiding, die kan worden verleend in goud, zilver en brons. Het Ereteken in brons kan worden toegekend aan degene die een uitzonderlijke prestatie heeft geleverd of zich op uitzonderlijke wijze verdienstelijk heeft gemaakt voor een krijgsmachtdeel.

Bron: Intranet KMar

Hoe maken we het Marechausseemuseum toekomstbestendig?

Op donderdag 13 april dit jaar was er weer een traditionele Vriendendag van de 'Stichting Vrienden van het Museum der Koninklijke Marechaussee'. Een uitgelezen gelegenheid om te worden bijgepraat door de stichtingsvoorzitter en ook door de vestigingsmanager van het Marechausseemuseum. Daarnaast wordt daar de nieuwste brochure van de stichting gepresenteerd; ook dat is traditie. | Door: Willem Geense

De locatie van de Vriendendag van dit voorjaar was weer in het vertrouwde Weeshuis in Buren, dat op deze dag alleen voor vrienden geopend was. Zoals altijd was het gelijk een gezellig weerzien met een hoog reüniegehalte. Sommige deelnemers vonden het in de prachtige ontvangstzaal wat aan de koele kant maar waarom de verwarming wat laag stond, werd later duidelijk.

Opening door stichtingsvoorzitter

Als eerste heette voorzitter Arnaud van den Bout iedereen van harte welkom en wees op het thema van deze dag: 'Hoe maken we het museum toekomstbestendig?'

Traditioneel gaf de stichtingsvoorzitter op deze bijeenkomst een donatie aan het Marechausseemuseum. Dit jaar een bijdrage aan de restauratie van de Daf YA 66 die later aan het erfgoed van het Wapen zal worden toegevoegd. Even gebruikelijk was zijn oproep om schrijvers voor nieuwe brochures.

Verleden, heden en toekomst

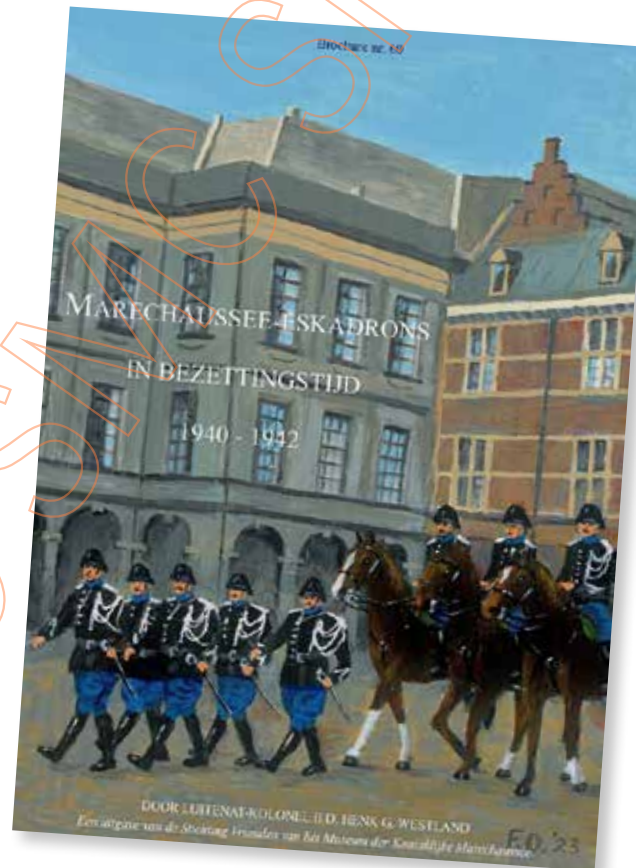
Vestigingsmanager René Parijs gaf een uitgebreid relaas over 'zijn' museum in verleden, heden en toekomst. Binnenkort zal een expositie worden ingericht over 200 jaar Koninklijke Marechaussee. Daarnaast was in 2022 het museum 50 jaar in Buren gevestigd en dat heeft het stadje niet onopgemerkt voorbij laten gaan. Overigens telt het stadje maar 2700 inwoners die niet zo gesteld zijn op grote aantallen museumbezoekers die zich al dan niet met

auto's door de nauwe straatjes wurmen. Laat grote aantallen bezoekers nu juist zijn waar het Marechausseemuseum op mikt: 50.000 per jaar!

Voor de toekomstbestendigheid tellen twee grote thema's: verduurzamen en toegankelijkheid. Dat verduurzamen is een lastige opgave in zo'n monumentaal pand waar heel weinig aan gesleuteld mag worden. Nergens dubbelglas of muurisolatie bij voorbeeld. René Parijs illustreerde dat knelpunt door te verwijzen naar de zojuist ontvangen naheffing van de gasleverancier, maar liefst € 43.000,--. Nu was ook duidelijk waarom het in het museum wat frisjes was. Het museum zal ook moeten gaan voldoen aan de zogenaamde museumnorm. Echter, rolstoelen bijvoorbeeld en een oud pand met al zijn trapjes en nauwe doorgangen verdragen elkaar slecht. Voor 2023 streeft het museum naar 15.000 bezoekers maar een nieuwe tentoonstelling zit er dit jaar om budgettaire redenen niet in.

Haalbaarheidsonderzoek

Toch wel een somber vooruitzicht: heeft het museum nog wel toekomst in Buren? De groeimogelijkheden in Buren zijn zeer beperkt en er wordt gestuurd op een andere opzet, misschien wel een andere locatie. Zijn er alternatieve locaties? Met de burgemeester van Apeldoorn zijn al alternatieven besproken. Burgemeester Heerts wil het

museum graag in zijn stad hebben, maar waar? Het leegstaande fabriekscomplex van de vroegere Zwitsalfabriek wordt al genoemd, maar ook dat kost veel geld om het aan te passen.

In het gezelschap was ook SMC-voorzitter André Peperkoorn aanwezig. Hij maakt tevens deel uit van de Raad van Toezicht van de Stichting Koninklijke Defensiemusea (SKD), de overkoepelende organisatie van de vier defensiemusea. Hij benadrukte dat een SKD-museum geen achterbanmuseum wil zijn maar een museum met een publieksfunctie, dus voor een breed publiek. André wees er fijntjes op dat in Soesterberg nu al een grote eenheid van de KMar is gevestigd...

Volgende brochure nr. 61

Na de onderbreking voor apéritief en lunch trad de eindredacteur van de brochures Donald Weekenstroo naar

voren en hij wees alvast op de volgende brochure nr. 61 met als titel 'Een bont gezelschap' (De Nederlandse marechaussees van 1814-1815). De bekende auteur Michael van der Zee treedt weer op als schrijver. De vraag die hij in zijn nieuwe brochure wil beantwoorden is: wie waren die 961 mannen die in 1814-1815 als eersten deel uitmaakten van de kersverse Marechaussee ?'

Brochure nr. 60 'Marechaussee-eskadrons in bezettingstijd 1940-1942'

Na de vooraankondiging van de volgende brochure was het tijd voor deze brochure van luitenant-kolonel b.d. Henk Westland, bij velen bekend als de auteur van de artikelreeks 'De onbekende helden van 1940-1945' in Marechaussee Contact. Ook schreef hij in 2019 brochure nr. 54 'School Opleiding Officieren Marechaussee en haar cadetten' over een officersopleiding van de Marechaussee die in 1941 slechts minder dan een jaar heeft bestaan.

Deze nieuwe brochure behandelt de wel zeer onbekende geschiedenis van deze marechaussee-eskadrons. De huidige generatie marechaussees denkt bij het woord 'eskadron' alleen aan de vier vroegere parate (groene) marechaussee-eskadrons van 101 Marechausseebataljon. Bijna niemand weet dat er tijdens de oorlog ook al sprake was van eskadrons binnen de Marechaussee. Er is ook heel weinig documentatie over te vinden terwijl het toch grote eenheden zijn geweest waar in korte tijd zo'n 1100 marechaussees deel van hebben uitgemaakt (op een totale sterkte van 4000 man). Auteur Westland heeft al zijn informatie bij elkaar moeten sprokkelen in lokale archieven, ego-documenten, contacten met familieleden en publicaties in oude dag- en streekbladen.

Dat de Duitse bezetter na de machts-overname in 1940 snel een einde wilde maken aan het chaotische Nederlandse politiebetal, is in brede kring wel bekend, maar hoe dat precies is gegaan, wordt in deze brochure goed uit de doeken gedaan. De gehele Nederlandse politie staat

vanaf mei 1940 onder Duits toezicht met als hoogste baas de *Höhere SS-und Polizeiführer* Hanns Albin Rauter. Deze wil een verregaande centralisatie, militarisatie en nazificatie van de Nederlandse politie. Hoever zijn plannen gaan, is in het begin niet bekend. Het begint met een forse uitbreiding van de Nederlandse politie nu er geen Nederlandse militaire eenheden meer zijn die de politie kunnen assisteren en daarbij heeft Rauter een voorkeur voor de Marechaussee vanwege haar militaire karakter. Ook wil hij een duidelijke aanwezigheid van de Marechaussee in de grote steden.

De Marechaussee wordt uitgebreid van vier naar acht divisies en in de acht divisiehoofdplaatsen komen 'geconcentreerde (gesloten) eenheden', later eskadrons genaamd. Elk eskadron kent een bereden en een onbereden peloton (dat later gemotoriseerd zal worden); sterkte per eskadron 100 à 110 man. Al snel wordt het aantal eskadrons uitgebreid naar elf met een totale sterkte van 1100 man. Taak: preventief patrouilleren in stedelijk gebied en natuurlijk optreden tegen ordeverstoringen.

Teleurgesteld in de Marechaussee

Vanaf de zomer van 1940 worden in veel steden door de NSB steeds meer provocerende manifestaties gehouden waarbij haar geüniformeerde orde-dienst, de Weerafdeling (WA) zich steeds vaker en luidruchtiger op straat vertoont. Dit leidt tot tegenacties en vechtpartijen. De NSB en later ook de Duitse bezetter tonen zich ontevreden over het optreden (of niet optreden) door de Nederlandse politie-eenheden. In de NSB-bladen wordt geschreven over aanvallen op de 'weermannen' van de NSB waartegen marechaussees niet optreden.

Rauter wil meer grip op de opleiding en gaat over naar één centraal opleidingsinstituut, het Politie Opleidings Bataljon (POB) in Schalkhaar. Wanneer hij ook wil overgaan tot de oprichting van een bataljon Marechaussee voor politiediensten achter het front in de bezette delen van Rusland, melden zich maar een paar marechaussees aan. Na dit debacle is de liefde voor de

Marechaussee voorbij en in augustus 1941 worden al drie eskadrons opgeheven; in april 1942 worden alle eskadrons op staande voet ontbonden en wordt het ingedeelde personeel bij de algemene politiedienst tewerkgesteld. Het doek voor de marechaussee-eskadrons is hiermee gevallen.

Voorplaat van de brochure

De voorplaat is weer als vanouds gemaakt door Frans Ouwerkerk. Het schilderij toont enkele marechaussees te voet en te paard in een stedelijke omgeving. Dit is nummer 35 van de serie schilderijen voor de brochures en nu houdt Frans het echt voor gezien. Donald Weekenstroo ging in zijn dankwoord uitgebreid in op de intensieve samenwerking sinds 2005 en de vriendschap die tussen hun beiden is ontstaan. Ook voorzitter Arnold van de Bout bedankte Frans en noemde gelijk de naam van de opvolger: Jannes Douma uit Harderwijk. "Hij zal de volgende 35 voorplaten voor zijn rekening nemen."

Frans Ouwerkerk (links) en Donald Weekenstroo

Al met al weer een prachtige brochure en een waardevolle bijdrage voor onze geschiedschrijving. De brochure is te koop voor € 2,50 in de winkel van het Marechausseemuseum of te bestellen op www.vrienden.stichtingmuseumkm.nl of scan de QR-code

Nieuwe SMC'ers

Dhr. J. Adams
(Artiestennaam USA)
NL-naam J. v.d. Brom
Ber 77-2

Dhr. P. Buitenhuis
Ber 76-1

Dhr. J.F.J. Gielen
Ber 87-5

Dhr. R. Ishaak
Ber 03-6

Dhr. H.C. Juurlink
Ber 65-5

Dhr. A. Kon
Ber 70-2

Dhr. H. Kuijpers
Donateur

Dhr. P. de Mik
Ber 73-3

Dhr. mr. drs. M. Molenaar
Reservist

Dhr. Jh. Hagels
Ber 81-5

Dhr. A.H. Oldenbeuving
Ber 70-4
UNIFIL

Dhr. T.W.E.M. Peters
Ber 81-1

Dhr. J. van Pommeren
Ber 71-3

Dhr. J. van Rij
Ber 77-4

Dhr. J.H.M.M. Schuurmans
Ber 76-1

**Mevr. Spijkerman-
Ligteringen**
Weduwe van G. Spijkerman
Overleden 11 januari 2023
Ber 60-5

Rectificatie MC 2022-6
Mevr. Mihakdis-Brouwers
Ber 96-3
moet zijn:
Mevr. Mihalidis-Brouwers
Ber 96-5

Wij heten u van harte welkom. In totaal vormen nu 2233 SMC'ers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom de Koninklijke Marechaussee.

Het bestuur

Overleden

Dhr. W. Dröge
Geboren 6 maart 1934
Overleden 6 april 2023
Ber

Dhr. C.J. Geluk
Geboren 10 mei 1940
Overleden 12 februari 2023
Ber 59-4

Dhr. J.C. de Groot
Geboren 22 mei 1940
Overleden 14 april 2023
Ber 59-3

Dhr. J. Haitjema
Geboren 29 mei 1927
Overleden 29 maart 2023
Ned. Indië; 5 DMC; 1 MP IV;
2 MP IV
Ber

Dhr. P.H. de Heer
Geboren 22 juni 1944
Overleden 30 april 2023
Ber 63-2

Dhr. C. Horsman
Geboren 7 september 1925
Overleden 16 maart 2023
Ned. Indië; OVW; MPS; MP I;
St+2 MP V
Ber

Dhr. C. van Ingen
Geboren 15 november 1946
Overleden 7 mei 2023
Ber 67-2

Dhr. J. Jonker
Geboren 8 januari 1933
Datum overlijden onbekend
Ber 52-6

Dhr. J. Laan
Geboren 10 februari 1941
Overleden 5 april 2023
Ber 60-2

Dhr. C. van der Leij
Geboren 6 mei 1936
Overleden 5 april 2023
Dpl 56-1

Dhr. S. Niemeijer
Geboren 15 februari 1946
Overleden 13 april 2023
Ber 66-2

Mevr. J. Veldhoen-Grip
Overleden 21 februari 2023
Weduwe van B. Veldhoen
Nadere gegevens onbekend

Dhr. J.W. Vink
Geboren 20 februari 1930
Overleden 23 april 2023
3 DMC

Dhr. W. Welleman
Geboren 6 januari 1942
Overleden 23 mei 2023
Ber 61-3

Dhr. W. van Winsen
Geboren 8 mei 1936
Overleden 15 februari 2023
Dpl 55-5

Dhr. B. Witte
Geboren 20 november 1941
Overleden 3 mei 2023
Ber 60-1

C.J. Zieldorff
Geboren 20 mei 1953
Overleden 4 juni 2023
Ber 73-4

Bestuur en redactie van
Stichting Marechaussee
Contact betuigen de
nabestaanden hun medeleven
en wensen hen sterkte toe.

SMC

Stichting Marechaussee Contact
Postbus 125, 7590 AC Denekamp
www.marechausseecontact.nl

Voorzitter

André Peperkoorn
voorzitter@marechausseecontact.nl

Vicevoorzitter

Ed Cousin
vice.voorzitter@marechausseecontact.nl

Secretaris

Pier Scholte
Postbus 125, 7590 AC Denekamp
0049-5941999099
alg.secretaris@marechausseecontact.nl
(eveneens adres voor het melden van overlijden van SMC'ers)

Penningmeester

Piet van Sprang
0252-674279
penningmeester@marechausseecontact.nl
Bankrekening: NL82 INGB 0003 9121 06 t.n.v.
SMC te Nieuw-Vennep (BIC: INGBNL2A)

Administratie en werving

Gerrit Sels
Vrouwenstrandstraat 22, 1443 WK Purmerend
0299-471242 / 06-22444926
beginstijgersadministratie@marechausseecontact.nl
(inschrijven/opzeggen, wijzigen van (e-mail)adressen
e.d. en informatie over en verwerking van bijdragen;
voor bankrekening, zie penningmeester)

Reünievereniging Marechaussee Contact (RvMC)

Gerrit Reloe
Hastelweg 275, 5652 CV Eindhoven
06-30989598
reuniecommissie@marechausseecontact.nl
Bankrekening: NL22 INGB 0007 5300 25
t.n.v. RvMC te Eindhoven
(alleen voor eigen bijdragen bij evenementen)

Reservisten en veteranen

Bert van Horen
06-47776806
veteranen@marechausseecontact.nl

Coördinator nuldlijnsondersteuning

Dirk van Harten
Oude Lagezoom 3, 4328 ED Burgh Haamstede
0111-720326 / 06-38655572
dvhartens@zeelandnet.nl

Redactie tijdschrift Marechaussee Contact

Henk Rijke
redactie@marechausseecontact.nl

Webredacteur

Joop Blanken
webredactie@marechausseecontact.nl

Redacteur e-mailnieuwsbrief

Joop Blanken
stmarcontact@gmail.com

Commandant Koninklijke Marechaussee

Postbus 90615, 2509 LP Den Haag

Stichting Marechaussee Contact

De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winstoogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht te Buren (Gelderland). SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met onder meer de Koninklijke Marechaussee, het Veteranen Instituut en het Museum der Koninklijke Marechaussee.

De Koninklijke Marechaussee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan. Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel, dat gediend heeft bij de Koninklijke Marechaussee en/of bovengenoemde korpsen, wordt van harte uitgenodigd zich aan te melden bij SMC. Uiteraard is actief dienend personeel van de Koninklijke Marechaussee van harte welkom.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en verbondenheid met de Koninklijke Marechaussee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door ongeveer 2250 begunstigers.

Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij lief-en-leedgebeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van de Koninklijke Marechaussee
- uitgeven van Marechaussee Contact, zesmaal per jaar
- informeren via de website www.marechausseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse e-mailnieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechaussee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

SMC'er worden?

Woonst u in Nederland dan is de jaarlijkse bijdrage € 15,-. Heeft u een adres in het buitenland dan is de bijdrage € 20,- (in verband met hogere portokosten).

Bij aanmelding voor minimaal twee jaar ontvangt u zolang de voorraad strekt als welkomstgeschenk het boek 'Nederlandse gendarmes'.

Aanmelden kan op www.marechausseecontact.nl of scan de QR-code.

Reünievereniging Marechaussee Contact (RvMC)

In het kader van de Raamregeling Reüniefaciliteiten (ministerie van Defensie 2010) is in 2013, onder de paraplu van SMC, een reünievereniging opgericht. RvMC is opgericht tegen de achtergrond van kostenvergoeding op grond van de Defensie Regeling Reünie Faciliteiten. Elke SMC'er die veteraan, oorlogs- of dienstslachtoffer of postactief is, wordt automatisch en kosteloos lid van RvMC, tenzij hij of zij hiertegen bezwaar aantekent. Wel of niet lid zijn van RvMC heeft geen enkele consequentie voor de dienstverlening aan SMC'ers. Het vfonds ondersteunt de activiteiten van RvMC.

Nuldlijnsondersteuning

Het Veteranen Platform, de Samenwerkende Veteranenontmoetingscentra en het Veteranen Instituut namen het initiatief tot het bieden van gestructureerde nuldlijnsondersteuning aan veteranen, militaire dienstslachtoffers en hun directe relaties. SMC participeert in dit ondersteuningsinitiatief. Het vfonds financiert dit met gelden uit de Nationale Postcode Loterij.

HET MUSEUM DAT OVER GRENZEN GAAT

Het Marechausseemuseum in Buren is dé plek om verhalen over de Koninklijke Marechaussee te delen. Het museum is in de afgelopen jaren geheel vernieuwd en brengt nu verhalen over het heden en verleden. Nieuw:

DE KRIJGSMACHT BESCHERMT WAT ONS DIERBAAR IS

De Nederlandse krijgsmacht zorgt voor de veiligheid van iedereen in Nederland en beschermt ons tegen geweld binnen én buiten onze grenzen. Militairen verdedigen Nederland, de (economische) belangen en bevriende landen. Ze ondersteunen niet alleen bij dreiging maar ook bij rampen. De krijgsmacht beschermt alles wat ons dierbaar is. In de tentoonstelling maak je kennis met de krijgsmacht in de breedste zin van het woord. Van organisatiestructuur tot kosten, zowel letterlijk als figuurlijk, en van missies tot nationale inzet.

DE GOUDEN KAMER

Op de begane grond van het museum is een unieke zaal ingericht: de Gouden Kamer. Hier komt al het moois uit de collectie bijeen, van schilderijen tot onderscheidingen, van gedenkorden tot sabels, en van uniformen tot fraai bewerkt zilverwerk. De zaal is voor publiek te bezoeken, maar kan ook gehuurd worden voor vergaderingen, recepties of zelfs diners in een bijzondere ambiance, in het grootste monumentale pand van de stad Buren. De Gouden Kamer geeft ons de gelegenheid een groter deel van de collectie te laten zien dan normaal mogelijk is. Nieuwsgierig naar de verhuurmogelijkheden?

Neem dan contact op via:

reserveringen@marechausseemuseum.nl.

OOK TE ZIEN

- *Dossier Oss*, roerige tijden in aanloop naar de Tweede Wereldoorlog
- *Marechaussees van Oranje*, de dilemma's van

- marechaussees in de Tweede Wereldoorlog
- *Ik beloof trouw*, de mens in het uniform
- *Zij aan zij*, de groeiende rol van vrouwen bij de Koninklijke Marechaussee
- *Memento Mori*, gedenk hen die vielen tijdens de uitoefening van hun werk voor onze vrijheid, waaronder Wachtmeester der Eerste Klasse van de Koninklijke Marechaussee, Jeroen Severs uit Buren
- *Het M-lab*, ga zelf aan de slag en ontdek wat de Marechaussee allemaal doet

VOOR JONG EN OUD

Er zijn activiteiten voor alle leeftijden: vraag ernaar bij de kassa, en vergeet niet ook even buiten bij de auto's te gaan kijken. Wie durft de zwaailichten aan te zetten?

